

Think of One:
"Bij de soundcheck doen ze hun T-shirt al uit"
p. 16

Verder in dit nummer:

- Debat: de machthebbers van morgen p. 4
- Speed-dating bij Farma p. 6

Hogescholen stellen samenwerking LOKO in vraag

De Leuvense studentenraad LOKO ligt zwaar onder vuur door de hogeschoolkringen. Een gebrek aan communicatie en respect zet de samenwerking onder druk. "Van structureel overleg is er geen sprake," luidt het bij de hogeschoolstudenten. "We stellen ons de vraag naar de meerwaarde van LOKO als overkoepelende organisatie. Is het zijn geld nog waard," klinkt het scherp.

Maarten Goethals

Aan de hogescholen is de studentenwerking opgedeeld. Aan de ene kant zijn er de facultaire studentenraden met hun onderwijsvertegenwoordigers, aan de andere kant de studentenkringen die instaan voor het studentieke aspect. Voornamelijk deze laatste zijn niet te spreken over de houding van LOKO.

Concrete aanleiding voor de frustraties is de 24-urenloop. Tot verbijstering van iedereen kreeg niet Edustria, de samensmelting van Industria en Educata — twee studentenkringen van GroepT, maar Ekonomika de prijs voor het mooiste standje. Dat wekte ongenoegen bij Edustria, die meende dat de jury niet volgens de parameters had geoordeeld. In die mate dat men vragen begon te stellen naar de samenwerking met LOKO. Stijn De Witte, preses van Industria: "Welke meerwaarde heeft LOKO nog voor ons? We hebben al langer bedenkingen bij de manier waarop ze ons betrekken in hun werking. Pas na de 24-urenloop werd hen dat duidelijk. Dat duidt op een gebrek aan communicatie. LOKO moet verenigen als overkoepelende organisatie, en dat doet het niet."

De Overkoepelende Kringraad KHLeuven (OKeR) deelt dezelfde mening. "LOKO overkoepelt ook de 5600 studenten die studeren aan de KHLeuven, maar dat zie je er niet aan," zegt de sportcoördinator van OkeR, Thomas Desmedt. Ook hij is niet te spreken over hoe hij en de zijnen behandeld zijn tij-

dens het sportevenement. "KHLeuven werd opeens ingeschakeld om het vuilnis van anderen op te ruimen. Dat betekende extra shifts. En dat werkte demotiverend. Onze leden zagen zichzelf als slaven van LOKO," aldus een verbolgen Thomas. Niet dat de perikelen rond de 24-urenloop zijn redenen om LOKO te verlaten, maar voor OkeR is het een 'kwelijke' indicatie van hoe de Leuvense studentenraad de inbreng ziet van de hogescholen.

De Overkoepelende StudentenRaad (OSR) van de KHLeuven steunt de kringen en roept LOKO op structureel na te denken over de aanwezigheid van de hogescholen in de organisatie. Manu Nesari, voorzitter OSR, legt uit: "Als LOKO zich wilt voordoen als dé overkoepelende organisatie dan moet het ook de Leuvense hogescholen nauwer en systematischer betrekken. Een mogelijkheid om dat te stimuleren is het aanstellen van een hogeschoolcoördinator die zich specifiek met ons bezig houdt." De preses van Industria steunt het idee volledig. "Het zal de communicatie enkel ten goede komen," aldus Stijn.

CENTEN

"Hoewel er ook meer initiatief van onze kant moet komen, ligt de bal in het kamp van LOKO. Vier lijntjes tekst in hun beleidsplan zijn ruim onvoldoende. Ze moeten uit hun pijp komen, zoniet moeten zij denken aan de gevolgen," waarschuwt Manu. En daarmee raakt men de kern van de zaak: centen.

Tussen de Sociale Voorzieningen (SoVo's) van de hogescholen — onafhankelijke vzw's die de sociale toelagen van de Vlaamse Overheid beheren — en de Raad voor Studentenvoorzieningen (RVS) bestaan er raamakkoorden. Deze bepalen dat hogeschoolstudenten ook kunnen genieten van de sociale diensten zoals Alma, huisvestingsdienst en de jobdienst. Een dubbel circuit van voorzieningen in Leuven zou zinloos zijn. De raamovereenkomsten bepalen hoeveel de hogescholen elk

Edustria beroofd?

De 24-urenloop is alweer voorbij: Apolloon kwam als winnaar uit de bus, het wereldrecord jumpen werd verbroken en Ekonomika won de prijs voor het mooiste standje (zie foto). Bij deze laatste verwezenlijking kunnen vele studenten zich echter niet neerleggen, niet in het minste de studenten van Edustria. p. 6

afzonderlijk moeten betalen.

GEVOELIG

In deze bijdrage zit ook een aandeel voor de studentenwerking. Van het totaalbudget dat LOKO krijgt van RVS om zijn werking te garanderen, is een niet onaanzienlijk deel afkomstig van de SoVo's, dus de hogescholen. Een gevoelige situatie, zo blijkt.

Decretaal is een SoVo niet bevoegd voor de financiering van studiegebonden materies 'die deel uitmaken van de primaire onderwijsopdracht van de hogeronderwijsinstellingen'. Het ondersteunen van studentenraden is voor SoVo's onwettig en moet eigenlijk gebeuren door de instellingen. Maar wat dan met het geld dat van de raamovereenkomsten — dus afkomstig van de SoVo's — naar de post studentenwerking gaan, en dus in de handen van de Leuvense studentenraad terecht komt?

"Er is een grijze zone," bevestigt Jan De Vriendt, directeur studentenvoorzieningen K.U.Leuven. "LOKO doet niet uitsluitend aan sport en cultuur. Decretaal is de situatie dus niet geheel duidelijk. Nochtans is het financiële aandeel dat naar onderwijsactiviteiten

gaat eerder gering. Bij nieuwe onderhandelingen over de raamovereenkomsten zal hiermee rekening worden gehouden."

De problemen bij de 24-urenloop en de besprekingen nadien hebben de hogescholen doen inzien dat hun uitgaven niet altijd verzilverd werden. Is wat de hogeschoolstudenten doorstorten naar LOKO gelijkaardig met wat ze terugkrijgen? Dat is voor de hogescholen een eis naar transparantie en verantwoordelijkheid. Of zoals Stijn het verwoordt: "Is LOKO zijn geld nog waard?"

PARTICIPATIE

Klaas Keirse, voorzitter van LOKO, erkent het probleem van slechte communicatie. "Daarvoor zoeken we oplossingen. Het is belangrijk dat je de bestuursstructuren van elkaar kent. Zo weet je snel wie je moet aanspreken," aldus Klaas. "Het is belangrijk dat de hogeschoolkringen aanwezig zijn op de Algemene Vergadering, want daar kunnen ze stemmen en hun grieven duidelijk maken. LOKO moet streven naar een participatie van alle factoren." In de nabije toekomst gaat de voorzitter met de verschillende geledingen samen zitten.

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be

ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Veto trakteert voor LOKOmotion

Eerste vijf reacties op traktatie@veto.be krijgen een gratis duoticket

DISCUSSIE TWEEJARIGE MASTERS

Stand van zaken

Officiële beslissingen aan de K.U.Leuven zijn nog niet genomen, maar alles wijst erop dat binnen enkele jaren alle masters standaard twee jaar zullen duren. Het lijkt een onomkeerbare tendens. De discussie speelt zich voornamelijk af binnen de groep humane wetenschappen.

Ward Neyrinck & Maarten Goethals

Uit een rondvraag blijkt dat heel wat faculteiten aan de K.U.Leuven bereid zijn de stap naar tweejarige masters te zetten. Maar schoorvoetend weliswaar. Zowel onder proffen als onder studenten is er enige gereserveerdheid. Al is de overstap niet voor direct -we spreken 2011, 2012- toch draait de discussie rond de concrete invulling ervan.

Het zijn de faculteiten zelf die beslissen over de duur van de door hen aangeboden opleidingen en programma's. Weliswaar nadat de Permanente Onderwijscommissies (POC's) een niet-bindend advies hebben uitgesproken over de materie. Het is de faculteitsraad die daarna de finale beslissing neemt. Niet in alle faculteiten zijn de discussies even ver gevorderd.

ONDOORDACHT

Vaak keren dezelfde argumenten terug wanneer het gaat over studieduurverlenging. Het meest gehoord is de vrees dat de Leuvense masters als minderwaardig zullen beschouwd worden in vergelijking met tweejarige masters uit het buitenland. Door een extra jaar zou er ook de ruimte vrijkomen voor stages en uitwisselingsprojecten in het buitenland, zoals het Erasmusprogramma. In een eenjarige master zijn de mogelijkheden op dat vlak beperkter wegens de masterproef. Dat is de reden waarom Politika en Eeos (taal & regiostudies) tweejarige masters aanmoedigen.

Kringen als Katechetika en de Nieuw Filosofische kring zijn bereid studieduurverlenging te aanvaarden. Maar om andere redenen dan hierboven. Vakkenpakketten uit

de lerarenopleiding (ALO) zouden worden geïntegreerd in de master. In realiteit is het zo dat veel studenten godsdienstwetenschappen en filosofie nu al een 'vijfde jaar' doen. Zij het als lerarenopleiding, zij het in de vorm van een gespecialiseerde master. Met dat extra jaar kunnen studenten ook vakken volgen die maar om de twee jaar worden gegeven.

De meeste heibel wordt verwacht in de faculteit Letteren. Daar is decaan Luc Draye hevig pleitbezorger van tweejarige masters. Een aantal POC's, met name die van archeologie, taal & letterkunde en geschiedenis, keuren het idee echter af. De studentenvertegenwoordigers hebben weinig vertrouwen in de manier waarop de programma's tot stand zullen komen, de ondoordachte manier waarop de eenjarige masters werden gevormd indachtig. Op 12 november komt de faculteitsraad van Letteren opnieuw samen. De studentenvertegenwoordigers hopen alvast dat er naar de adviezen van de POC's geluisterd zal worden.

BEGROTING

Tweejarige masters zijn duidelijk een Europees fenomeen. En Vlaanderen lijkt te volgen. Maar dat is voor de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) niet zo evident. Voor hen moet de uitbreiding naar tweejarige masters per opleiding bekeken worden. Enkel wanneer de kwaliteit van de opleiding niet meer kan gegarandeerd worden bij een eenjarige master, en dus de zogenaamde *learning outcomes* niet gehaald worden, kan er een studieduurverlenging komen. De achterliggende reden van het huidige debat is echter het gat in de begroting van de Faculteiten humane wetenschappen, als gevolg van het nieuwe financieringsdecreet, aldus de Vlaamse studentenkoepel.

Verboden, gelogen en laf

Op het *Veto*-artikel 'De Mol van Arabistiek', over de wan praktijken van professor Mark Van Mol in de opleiding Arabistiek en islamkunde, zijn uiteenlopende reacties gekomen. Dat die allemaal een weg hebben gevonden naar de media bewijst dat woord en wederwoord geen lege begrippen zijn en dat is ontegensprekelijk een goede zaak. Wie alle reacties naast elkaar legt, krijgt bovendien een vollediger beeld van de te betreuren situatie dan één enkel artikel ooit kan geven.

VERBODEN

Een eerste opvallende constatacie is dat noch de universiteit, noch professor Van Mol zelf de aantijgingen zoals ze geformuleerd werden in *Veto* tegenspreken. De krant *De Morgen* suggereert wel dat de professor de wantoestand van de torenhoge cursusprijzen zélf aan de kaak stelde: "Van Mol gaf vorig jaar op een gegeven moment zelf toe dat de cursusprijs te hoog lag en beloofde een teruggave van een gedeelte van de prijs." Dat dit pas gebeurde na een officiële, goed gedocumenteerde klacht (de laatste in een rij van vele informele klachten) en een expliciete tussenkomst van de decaan, wordt makkelijkheidshalve verzwegen. In vele reacties werd ook verwezen naar experts en onderzoek waarnaar een deel van de hoge cursusprijzen zou gaan. Dat professor Van Mol extra kosten maakt voor zijn cursus, is uiteraard geen enkel probleem. Blijkbaar wist hij al die jaren alleen niet dat hij die kosten altijd kon verhalen op speciaal daarvoor in het leven geroepen fondsen. De studenten daarvoor in het zwart laten opdraven, is ronduit verboden.

GELOGEN

Even verderop in hetzelfde artikel in *De Morgen* (waarin Van Mols naam niet eens juist staat gespeld) zegt de professor letterlijk: "De aantijgingen zijn achterhaald. De indertijd bestaande knelpunten binnen Arabistiek zijn volledig intern uitgeklaard." Wie vindt dat zulke zware gebreken of fouten ongedaan zijn gemaakt van zodra ze *de facto* zijn opgelost, heeft weinig voeling met de realiteit. Talloze (oud-)studenten lopen nog steeds rond met littekens. Daarenboven zijn de problemen van dien aard dat ze de academische kwaliteiten van Van Mol in vraag stellen, iets wat de universiteit tot nader order blijkbaar nog nooit heeft gedaan. In *Het Nieuwsblad* legt decaan Luk Draye uit wat Van Mol bedoelt met de formulering "intern uitgeklaard": "Alle examens van professor Van Mol worden nu door een extra docent gecorrigeerd." Dat lost het examenprobleem van de professor zogezegd op. *Wablief?* Is het normaal dat iemand die studenten moet opleiden tot kritische, individuele en onafhankelijke personen zelf niet in staat is op een objectieve, kritische en wetenschappelijk verantwoorde wijze examens te verbeteren?

De professor vertelde *De Morgen* ook dat er sinds het begin van dit academiejaar "zich geen nieuwe problemen meer hebben voorgedaan." Dat is een pertinente leugen. Ik heb als buitenstaander al weet van minstens één zaak waarin de decaan weerom tussenbeide is moeten komen.

LAF

Tot slot betreurt Mark Van Mol dat "sommige zaken moeten worden uitgevochten in de media". Hierin ben ik het volmondig met hem eens, het raakt zelfs de kern van het probleem aan. Het is betreurenswaardig dat een zaak zo'n proporties kan aannemen zonder dat de bevoegde instanties in staat zijn structureel in te grijpen. Ook dat was een deel van de aanklacht van *Veto*: dat de procedures te lang en te complex zijn, te zeer in het voordeel van de individuele professor. En dat de evaluatie van de professoren (sinds enkele jaren verplicht door de Vlaamse overheid) nog ernstige gebreken kent. Dat er in de zaak-Van Mol nu nog altijd geen afdoende maatregelen zijn getroffen door de universitaire instanties (lees: rector Vervenne of vice-rector Abraham) komt bovendien ook door de omnipresente lafheid van het huidige beleid. Woorden, beloftes en holle, wollige frases zijn niet van de lucht, maar elke kans op een krachtadig beleid of zelfs maar een symbolisch ingrijpen wordt consequent verkeken. Vervenne kan in zijn openingspeech wel zeggen dat hij dit jaar aandacht besteedt "aan de eisen die de realiteit aan de universiteit stelt", maar als het erop aankomt, leest hij liever zijn eigen toespraken nog eens na dan een vuist te maken. Maar ach, Vervenne, een bijbelexpert, speelt liever Abrahammetje. Zoek dat maar eens op in het woordenboek.

Simon Horsten

Alles wat hier wordt verkondigd, is op rekening van de auteur te schrijven. Veto heeft op het eerste zicht niets te maken met dergelijke meningen.

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Organiseer je een evenement?

Plaats het dan GRATIS in de database Agenda K.U.Leuven
agenda.kuleuven.be

(advertentie)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Wat gebeurt er aan de K.U.Leuven?

Lees de wekelijkse e-nieuwsbrief
www.kuleuven.be/nieuwsbrief

(advertentie)

HET BESTUURSKOPPEL VAN DE VLAAMSE STUDENTENKOEPEL

“Er wordt over onze hoofden gediscussieerd”

Ze is wellicht de laatste studentenorganisatie die nog protestacties op poten zet wanneer ze niet akkoord gaat met één of andere onderwijsbeslissing, maar dat maakt de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) niet tot een clubje losgeslagen oproerkraaiers. “We zijn altijd constructief. Dat weerhoudt ons er niet van om standpunten in te nemen die het tegenovergestelde zijn van die van andere instanties,” klinkt het bij de Vlaamse studentenraad.

Ken Lambeets, Ward Neyrinck & Maarten Goethals

Voorzitter Ward Poelmans geeft toe dat de doorsnee student nauwelijks of niet wakker ligt van VVS. “Van de werking sowieso niet. Zelfs niet alle thema’s die we behandelen zijn even sexy of interessant.” Toch moet hij telkens de verschillende studentenvertegenwoordigers op één lijn krijgen. Hoe droog of ingewikkeld de dossiers ook. **Ward Poelmans, voorzitter VVS:** “We proberen de drempel laag te houden. Dat is niet makkelijk, want wat op Vlaams niveau wordt behandeld, is geen simpele materie. Je moet zaken vertalen naar concrete situaties. Het heeft geen zin om als studentenvertegenwoordiger naar de Algemene Vergadering (AV) van VVS te komen en daar gewoon te knikken. We proberen zoveel mogelijk mensen mee te krijgen en dat lukt vrij goed.”

«Interactieve vorming is zeer belangrijk. Daarvoor moet je vertrekken van wat studenten weten. Dan pas kan je de zaken het best vertalen. Of het nu gaat over decreten, studiebeurzen, buispunten of de financiering van het hoger onderwijs, standpunten en inzichten gaan maar doorsijpelen als je het op een verstaanbare manier overbrengt. Hoewel de nieuwe vertegenwoordigers de knepen van het vak nog moeten leren, heb ik de indruk dat ze willen meediscussiëren. In mijn ogen is het een AV die constructief wil zijn.»

Veto: Wat is het verschil tussen de AV als lid volgen, en hem zoals dit jaar leiden?

Ward: «In principe ben je als AV-lid minder actief dan de leden van de Raad van Bestuur (RvB). De eersten kunnen gewoon aanwezig zijn op de vergadering en alles over zich laten komen. Als voorzitter moet je actief zijn, weten wat er gaat komen en dus iedereen altijd een stap voor zijn. Maar het is de bedoeling dat de AV, naast het bepalen van standpunten, de RvB in de gaten houdt.»

Veto: Gertie, jij hebt geen VVS-verleden en toch ben je onmiddellijk tot lid van de RvB verkozen. Hoe beleef je die overstap?

Gertie De Fraeye, ondervoorzitter: «De rol past me verbazingwekkend goed. In het begin was het afwachten. Maar ik ben blij dat ik de uitdaging heb aangenomen. Hoewel het werk soms slopend is, doe ik het enorm graag. Ik leer veel bij. Bijvoorbeeld hoe je je mannetje moet staan in externe vergaderingen waar het één tegen allen is. Of hoe je moet omgaan met juridische teksten.»

UPS EN DOWNS

Veto: Wat zijn, naar inhoud toe, de grote doelstellingen van VVS dit jaar?

Ward: «Dit semester zijn we nog zwaar bezig met de financiering van de Hoger Onderwijsinstellingen. Enkele punten zijn, dankzij vorige betogingen in Gent, Brussel en Antwerpen, al binnengehaald. Maar we hebben nog een lange lijst. Daarnaast is er ook nog de discussie omtrent de examencontracten, die meer en meer worden uitgehold, en de besprekingen over het hoger beroepsonderwijs (HBO). De druk wordt opgevoerd omdat Minister van Onderwijs Frank Vandenbroucke de nieuwe financieringsstructuur vanaf 1 januari 2008 wil laten draaien. We houden zeker nog acties. Wees gerust!»

«Daarnaast is er ook het basisdecreet. (De structuren van het onderwijs worden in een wettelijk en juridisch kader gegoten via zogenaamde de-

creten, red.) In principe is het gewoon een samenvoeging van verschillende zaken, maar we willen tegelijkertijd ook kleine zaken aanpassen of veranderen.»

Gertie: «Als student moeten we profiteren van die opportuniteit. We zijn nu bezig met studentenparticipatie. We willen studenten en studentenvertegenwoordigers meer inspraak geven. Het participatiedecreet van 2004, dat VVS onderhandelde, bepaalt de inspraak van studenten en studentenvertegenwoordigers aan de instellingen. Hierdoor hebben vooral de studenten aan katholieke instellingen meer inspraak gekregen. Dat willen we nu uitbouwen. Andere belangrijke aandachtspunten zijn de samenstelling van examencommissies, de rechtspositie van de student en de deliberaties, die dreigen afgeschaft te worden. Een

buiten bedoel ik dan de minister, het Vlaams parlement en alle verschillende raden waar we in zetelen.»

LOBBYGROEP

Veto: Volgens enkele studentenraden heeft VVS op veel dossiers geen enkele invloed.

Ward: «Er wordt over onze hoofden gediscussieerd. Het is jammer dat er niet altijd naar onze standpunten wordt geluisterd. Maar we hebben zeker onze input. Denk maar aan de betogingen in Brussel, Antwerpen en Gent. Sommige masters na masters werden eerst niet, maar worden nu wel gefinancierd. Het is niet dat we niets bereiken.»

Veto: Zijn er redenen waarom VVS niet altijd even ernstig genomen wordt, door de minister bij-

wijsmaterie, red.) wordt onze inbreng wel geaccepteerd. Ik werd er onlangs uitgenodigd op een congres voor de accreditering van hogescholen om als vertegenwoordiger van VVS onze visie uiteen te zetten. Diegene die dat dus beweert, is verkeerd.»

Veto: Andere kritiek kwam er van de Leuvense studentenraad LOKO. Stafmedewerkers zouden te veel hun stempel drukken op de werking van VVS.

Ward: «Wat de afstand tussen top en basis betreft bleek uit de interne kwaliteitsenquête van vorig jaar dat er soms gebrekkige communicatie was naar de achterban toe. Wij trachten nu de basis zoveel mogelijk bij alles te betrekken. Maar men moet er ook rekening mee houden dat studentengeneraties elkaar snel opvolgen en dat de ervaring van de stafmedewerkers altijd nodig zal blijven om con-

(foto Bram Vanoirbeek)

laatste puntje is het topic studieduurverlenging. Je moet wat dat betreft, per geval, duidelijk de vraag durven stellen of verlenging wel noodzakelijk is.»

Veto: Hoe valt de bespreking van het basisdecreet op een AV te vertalen naar concrete situaties?

Ward: «Ten eerste baseren we ons op vroegere standpunten. We bepalen waar ze moeten worden aangepast aan de standpunten van de huidige AV. Ten tweede splitsen we het decreet op in verschillende discussiepunten: examencontracten, creditcontracten, rechtspositie van de student. Via de werkgroepen wordt dat allemaal behandeld. Wat uit de werkgroepen komt qua ideeën en mogelijke standpunten, wordt daarna goed- of afgekeurd op de AV. Ons standpunt over het HBO, een volledig nieuwe structuur binnen het onderwijslandschap, kwam bijvoorbeeld zo tot stand, na een boeiende discussie.»

Veto: Vorig jaar werkten sommige werkgroepen amper of niet. Dat is nu anders?

Gertie: «We hebben voldoende reclame gemaakt en mensen persoonlijk aangesproken. Op de werkgroepen focussen we op vorming opdat studentenvertegenwoordigers daadwerkelijk iets zouden bijleren. Het hangt natuurlijk ook af van hoe gemotiveerd die zijn en in welke mate ze willen werken. Het succes van de werkgroepen kent zijn ups en downs. Dit jaar spreekt het de mensen blijkbaar enorm aan.»

Veto: Wat is dan het verschil met vroeger?

Gertie: «We proberen meer een evenwicht te zoeken. Als de AV stemt, moet zij weten waarvoor zij stemt. Alles moet duidelijk leesbaar zijn. Maar je moet ook onderbouwde teksten hebben wil je naar buiten stappen. En met dat

voorbeeld?

Ward: «Dat ligt voor een deel aan de persoonlijkheid van de man en aan de manier waarop hij werkt. Het ligt soms ook aan onze intake. Als je bijvoorbeeld kijkt naar de financiering. Daar verschilt VVS radicaal met de instellingen. We houden ons vooral bezig met hoe het geld verdeeld wordt, niet met hoeveel iedereen krijgt. Dat is een totaal andere benadering.»

Gertie: «Vandenbroucke kijkt meer naar de instellingen op dat vlak. Het mag dan ook niet verwonderen dat er betogingen op poten worden gezet waar de andere kant van het verhaal benadrukt wordt. Veel van onze acties gebeuren samen met de onderwijsvakbonden. Wat financiering betreft, is hetgeen nu voorligt een compromis tussen verschillende visies. Dat is al beter dan het pure outputsysteem, zoals oorspronkelijk voorgesteld. Maar het is zeker nog niet volledig in orde. Buispunten dreigen overal afgeschaft te worden, inschrijvingsgeld wordt opgetrokken voor bepaalde opleidingen, en gelijke kansen is een lege doos. We zijn er vrij zeker van dat we nog een aantal zaken kunnen wijzigen.»

Veto: Zijn jullie een actieve lobbygroep?

Ward: «We verdedigen het belang van de studenten. Lobbyen is daar zeker een onderdeel van. Voor de financiering zijn we gaan samen zitten met parlementsleden.»

Veto: Volgens de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) wordt VVS niet meer au serieux genomen.

Ward: «Dat is niet onze indruk (droogjes) Onze externe vertegenwoordiging draait echt wel vlot. Bij de Vlaamse Onderwijsraad (Dit orgaan adviseert de Vlaamse regering over onder-

tinuïteit in de VVS-lijn te verzekeren.»

LOKO

Veto: LOKO heeft VVS vorig jaar verlaten. Is er sindsdien toenadering geweest?

Ward: «Zowel Gertie als ik hebben op onze verkiezingen gezegd dat het de bedoeling is om LOKO er weer bij te krijgen. We hebben al eens samen gezeten met Klaas Keirse (Voorzitter van LOKO, red.) en anderen om kennis te maken. We streven ernaar om alle Vlaamse studenten te vertegenwoordigen, ook die van de K.U.Leuven. Op sommige vlakken gebeurt dat trouwens nog steeds. De standpunten die we innemen gelden ook automatisch voor de Leuvense student, inzake tweejarige masters bijvoorbeeld.»

Gertie: «Er zijn meer zaken die ons binden dan problemen die ons scheiden. De enigen die gebaat zijn met een gedeelde studentvertegenwoordiging zijn de minister en de instellingen. Zeker niet de studenten. Daarom is de keuze van LOKO betreurenswaardig. We streven nog altijd naar een toenadering, maar dat betekent niet dat we op alle vlakken toegevingen gaan doen. We merken nu ook dat meer en meer de hogescholen hun mond opendoen op de AV. Dat is een goede zaak. Vroeger kwamen ze te vaak in de schaduw te staan van de twee grote machtsblokken Leuven en Gent. Indien het tot een verzoening zou komen tussen LOKO en VVS, gaan we erop moeten letten dat de hogescholen niet opnieuw verdwijnen op het achterplan.»

Meer info op www.vvs.ac

DE POLITICI VAN MORGEN OVER DE REGERINGSIMPASSE VANDAAG

“Duidelijk verschil tussen belangen politici en volk”

De onderhandelingen voor een nieuwe federale regering blijven maar duren. Drie voorzitters van politiek actieve studentenorganisaties geven ongezoeten hun visie op de zaken. Niet toevallig studenten van de ideologische strekkingen die ook aanwezig zijn aan de onderhandelingstafel, althans aan Vlaamse zijde.

Tatiana De Wée & Maarten Goethals

Erwin Verbeken, oud-voorzitter Jong N-VA Leuven: «Ik weet op dit moment nog altijd niet of de onderhandelingen goed zullen aflopen. De voorbije maanden heeft het sterk geschommeld. Ik zie ook geen stappen vooruit in de belangrijkste dossiers.»

Olivier Elias, voorzitter CDS-Leuven: «Ik vraag me af of de onderhandelaars het gewoon niet aan het rekken zijn om te verbergen dat ze nergens uitkomen. Ze hebben natuurlijk de lat voor zichzelf enorm hoog gelegd.»

Jan Hayen, voorzitter LVSV-Leuven: «We stevenen af op een record. Dat heeft veel oorzaken. De laatste decennia is België enorm hertekend. Staatshervorming na staatshervorming. Dat heeft geleid tot een kluwen dat met haken en ogen aan elkaar vasthangt. Zo kan je niet productief regeren. Zolang men niet tot een rationele manier van denken komt aan beide kanten, gaat de politiek zich blijven concentreren op symbooldossiers, zoals Brussel-Halle-Vilvoorde (BHV). Dat zijn belangrijke dossiers, maar het is niet gezond dat zij een heel land lam leggen.»

ARTIFICIEEL

Veto: Hoe heeft het zover kunnen komen?

Erwin: «Alles is afhankelijk van hoe je het ‘algemeen belang’ definieert. De voorstellen die nu op tafel liggen voor een verregaande staatshervorming, zijn ook in het belang van de Franstaligen.»

Jan: «Als je naar BHV kijkt, zijn het niet de Walen die benadeeld of bevoordeeld worden. Het zijn de politici die de electorale gevolgen ervaren. Zij hebben problemen met de splitsing en daarom doen zij moeilijk. Er is een duidelijk verschil tussen de belangen van het volk en de verkozen politici.»

Olivier: «Wat ook nefast is voor de sfeer, zijn sommige uitspraken van politici (richt zich naar N-VA). Als de voorzitter van N-VA Bart

“Voor NVA is het premierschap van Leterme niet prioritair”

De Wever zegt dat hij Walen als buitenlanders beschouwd, dan remt hij het debat.»

Erwin: «Dat denk ik niet. De Wever is tot nu zeer rustig gebleven. We onderhandelen al maanden aan een stuk en N-VA heeft de onderhandelingstafel nog altijd niet verlaten. We willen tot een akkoord komen. We trekken vanuit de veronderstelling dat Vlaanderen en Wallonië de facto twee verschillende landen zijn. Wat heeft de gemiddelde Vlaming uiteindelijk nog te maken met Wallonië?»

Jan: «Maar welke band of voeling heb ik, als Limburger, met een dorp uit bijvoorbeeld West-Vlaanderen? De basispilaar waarop elke samenleving gestoeld is, is zijn economie. Deze moet ervoor zorgen dat de basisnaden van de mensen bevredigd kunnen worden. Dat geldt zowel voor Vlamingen als Walen. We leven in een multiculturele samenleving. Er zijn duizenden culturen, waarvan er zeker honderden terug te vinden zijn in Brussel. Het verschil tussen Vlamingen en Walen lijkt me, in dat opzicht, dan niet onoverkomelijk.»

Veto: Waar loopt het dan mis?

Olivier: «N-VA vertrekt automatisch van twee verschillende landen die in één con-

structie zijn samengevoegd. Dat is niet wat historisch gebeurd is.»

Erwin: «(Overtuigd) Dat is exact wat er gebeurd is.»

Olivier: «Vlaanderen is *an sich* even artificieel als België in 1830. De Vlaamse identiteit is een *self-fulfilling prophecy*. Als je mensen twintig jaar lang brieven stuurt met de signatuur van de Vlaamse Overheid, dan zullen ze zich op de duur wel Vlaming voelen.»

Jan: «Zoiets staat een rationeel beleid in de weg. Burgers moeten niet geregeerd worden door een vreemd gevoel. Je moet als politicus uitgaan van de maatschappij en daarbij concrete standpunten innemen die voor een

legt. Over ons pensioenstelsel, dat binnen tien à vijftien jaar problematisch wordt, heb ik nog geen enkele aanzet tot oplossing gehoord. Niemand heeft daar de moed voor.»

Olivier: «Wat de toekomst brengt, blijft koffiedik kijken. Maar wel is duidelijk dat het moeilijke tijden zullen worden. De welvaart staat zoals we die nu kennen, houden we niet vol. We leven in de eenentwintigste eeuw en mensen moeten wakker worden. Er is nood aan een mentaliteitsverandering omtrent onze economie en sociale zekerheid. We willen later toch niet tot de vaststelling komen dat er geen geld meer is. Politici zijn verplicht daar nu rekening mee te houden. Zoniet

verkiezingsuitslag. Voor N-VA is het premierschap van Leterme niet prioritair.»

Olivier: «Leterme is geen slechte bestuurder, maar zijn carrière als premier is verkeerd gelanceerd. Zo is het beeld van de man in de media een eigen leven gaan leiden. Het geheel is boven zijn hoofd gaan zweven en hij heeft niet alles meer onder controle. Ondanks zijn kwaliteiten zou het wel eens fout kunnen aflopen.»

Jan: «Leterme heeft zich tijdens de verkiezingen soms vermomd. En dat heeft hem getekend. Hij heeft zich hard moeten opstellen tegen Guy Verhofstadt. Die harde houding zal hij niet lang meer kunnen volhouden. Leterme heeft namelijk niet de uithouding om in een leeuwenkuil, zoals de federale regering er een is, te springen en te blijven. Hij is daar niet in getraind.»

Veto: En wat te denken van Bart De Wever?

Olivier: «De Wever verdedigt zijn standpunt met verve. Alleen kan ik me niet vinden in wat hij verkondigt. Om de eenvoudige reden dat ik ervan uitga dat nationalisme een bijproduct is van een politieke ideologie. Het kan nooit de basis vormen van een volledig partijprogramma. Ik ben er ook van overtuigd dat

“We hebben een communautaire tabula rasa nodig”

het kartel van CD&V met N-VA een strategische fout is, zeker voor de eerste. Daar zullen ze ooit een prijs voor moeten betalen. Separatisme valt niet te rijmen met christendemocratie. Het is een mislukt huwelijk.»

Erwin: «Het kartel loopt tot nu prima, mits uitzondering van enkele koortsopstoten. Hoe langer de samenwerking duurt, hoe onwaarschijnlijker het nog wordt dat we gaan scheiden.»

Jan: «De Wever is één jaar lid geweest van LVSV. Hij is vertrokken naar KVHV omdat we niet Vlaams genoeg waren. Dat zegt iets voor mij. Wat het kartel betreft, vind ik dat CD&V moet scheiden van zijn partner. Het had daar ook de kansen toe (Het geval met schrikkind Jean-Marie Dedecker, red.).»

HAMBURGER

Veto: Mochten jullie aan de onderhandelingstafel zitten, wat zou je beter doen?

Jan: «Het communautaire zou voor mij geen breekpunt zijn. De strijd tussen Vlaanderen en Wallonië is een non-issue. We moeten constructief meewerken om Wallonië uit zijn werkloosheidsprobleem te krijgen en opnieuw kijken hoe België efficiënt kan functioneren.»

Olivier: «Er moet meer pragmatisch nagedacht worden en vertrekken vanuit bestaande situaties. Of we dat nu plezant vinden of niet, om moeten huilen of niet. We moeten ons opnieuw bezig houden met de welvaart van dit land. Dat betekent niet enkel kijken naar economische groeistatistieken. Men moet daarnaast ook durven toegeven op symbooldossiers. Alle Vlaamse buikgevoelens die daarmee gepaard gaan, sorry, maar een eet een hamburger en dan gaat dat ook over.»

Erwin: «Na meer dan 150 dagen kan je je misschien de vraag stellen of het niet makkelijker onderhandelen zou zijn geweest met de socialisten, in plaats van CDH.»

(foto Kelly Van Rensbergen)

heleboel mensen gelden. Geen emopolitiek, alsjeblieft.»

Veto: Is dat het probleem van deze onderhandelingen: er wordt teveel op de emoties ingespeeld?

Olivier: «CD&V, N-VA en het Vlaams Belang verdedigen hun beleid door te zeggen dat ze redelijke argumenten hebben voor een verdere staatshervorming. Maar ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het vaak om een Vlaams buikgevoel gaat dat vermomd is als rationeel of redelijk. Daarbij is het een simplistische visie om te zeggen dat Wallonië en Vlaanderen moeten splitsen omdat ze op bepaalde punten en problemen een andere aanpak vragen of eisen. West-Vlaanderen en Limburg kennen ook hun onderlinge verschillen.»

Jan: «Een staatshervorming is noodzakelijk. Maar hoe: verder regionaliseren of opnieuw federaliseren? België zou eigenlijk volledig hertekend moeten worden vanuit een gezonde visie. Dat hebben we nodig.»

Olivier: «Een communautaire tabula rasa, met andere woorden (De drie partijen knikken bevestigend).»

Veto: Waar hebben deze onderhandelingen geen oog voor?

Jan: «Ik vrees dat men verkeerde prioriteiten

zullen ze gelynched worden op de trappen van de Wetstraat.»

Jan: «De overheid haalt bovendien te veel geld weg bij de burgers. Nu verdwijnt het in bodemloze putten zoals landbouw. We belasten nog te veel, zonder dat er voordelen in de plaats komen. Hoe kan zo een economie draaien? Daarnaast mag je ook de weg die subsidies afleggen niet het uit oog verliezen. Onze bureaucratie kost geld — om ons geld af te pakken.»

Veto: Deze onderhandelingen houden dus te weinig rekening met de echte problemen?

Olivier: «De vraag is in hoe verre de kloof tussen de burger en de politiek verantwoord is. Er wordt nu gesproken over dé Vlaamse zaak. CD&V- N-VA maakt dat hard door te wijzen op haar verkiezingsuitslag. Maar kan de Vlaming dat echt schelen?»

MISLUKT HUWELIJK

Veto: Wat denken jullie van Yves Leterme?

Erwin: «Leterme heeft een moeilijk karakter om mensen samen te brengen. Hij vergeet en vergeeft moeilijk. Dat is een groot probleem. Hij is niet de beste coach. Maar je moet natuurlijk ook rekening houden met zijn

LEUVENSE STUDENTENAGENTE KATRIEN MARGINET

“Preventie als het kan, repressie als het moet”

Al ongeveer vijf jaar heeft Leuven een studentenagent. De studentenpolitie werd opgericht met als doel een laagdrempelig aanspreekpunt te zijn voor de studenten, en om de dialoog tussen de studenten en de bevolking te bevorderen. Dit academiejaar nam Katrien Marginet de scepter over.

Ward Neyrinck

Veto: Wat trok u aan in de functie van studentenagent?

Katrien Marginet: «Het contact met de studenten, zij zijn een leuk doelpubliek. Ik val bovendien ook nog in de juiste leeftijdscategorie met mijn 23 jaar (lacht). Ook het feit dat het luik “preventie” bij de taak van studentenagent een zeer belangrijke plaats inneemt, naast de natuurlijk soms onvermijdelijke repressieve aanpak.»

Veto: Met welke problemen heeft u het meest te maken?

Marginet: «Wat de aangiftes betreft, gaat het vooral om fietsdiefstallen. De problematiek van overlast rond de fakbars neemt verder een belangrijke plaats in. Daarnaast zijn er nog een heleboel andere problemen, waaronder eventueel bepaalde acties op het getouw gezet worden.»

Veto: Over welke acties heeft u het precies?

Marginet: «Vorig jaar zijn er bijvoorbeeld verschillende preventieve acties gevoerd rond de zwakke weggebruikers. Een aantal overtredingen kwamen nogal veelvuldig voor, zoals het negeren van rode lichten, of tegen de richting rijden in de Tiensestraat.»

boeten nog niet. Een ander voorbeeld van een preventieve actie is de actie rond de fietslichten die we in samenwerking met LOKO voerden. Mensen met een werkend fietslicht werden door ons beloond met een gadget, de anderen kregen een fietslicht, betaald door LOKO. Ik moet wel zeggen dat dit alleen acties waren van vorig jaar. Momenteel evalueren we nog wat ze opgeleverd hebben en maken we de plannen voor dit jaar. Het zou dus best kunnen dat vanaf dit jaar voor al deze overtredingen gewoon een rechtstreekse boete volgt. In elk geval zullen er dit jaar ook wel bepaalde

verband met overlast. Typisch voor dit jaar is de opeenstapeling van problemen rond het knooppunt in de Tiensestraat waar drie fakbars vlak naast elkaar liggen. De geluids-overlast komt niet meer zozeer uit de fakbars zelf, maar van de studenten die buiten gaan staan en daar lawaai maken. Zelfs indien er niet geroepen wordt, kan het simultaan praten van tientallen mensen een behoorlijk doordringend geluid gaan maken. Het gaat bovendien niet alleen om lawaai. Er zijn ook flink wat problemen met studenten die voor de grap het verkeer tegenhouden, vandalisme plegen, vuilniszakkenvoetbal spelen, wild-

streeks op de situatie inspelen, nog voor die gaat evolueren in overlast. Op die manier kunnen we vermijden dat de politie moet

“Studenten houden voor de grap het verkeer tegen”

gaan optreden. Zo wint iedereen. Daarom hebben de stewards dit jaar dan ook een extra training gegeven in “omgaan met verbale agressie”, iets waarmee stewards uiteraard vaak te maken krijgen. Niet iedereen werkt immers altijd even goed mee.»

Veto: Wat wordt er precies van de stewards verwacht?

Marginet: «Een belangrijk punt is dat de studenten hun pinten niet mee naar buiten mogen nemen wanneer ze “een luchtje willen gaan scheppen”. Vele mensen weten het misschien niet, maar met een glas bier in de hand op straat rondlopen is eigenlijk verboden. In feite komt het er vooral op neer dat wanneer je als student wil drinken, zingen en klinken, je dat in een café doet, dat daarvoor bedoeld is, en niet op straat. Wanneer je je op straat begeeft, is dat met de veronderstelling dat je ergens anders naartoe gaat. En als het dan echt gaat om een luchtje te scheppen, doe dat dan zonder pint in de hand. Al blijkt uit ervaring toch dat er dan plots heel wat minder studenten nood hebben aan verse lucht.» (lacht)

Veto: En als iemand echt niet wil doen wat de stewards vragen?

Marginet: «Dat zal inderdaad altijd wel eens gebeuren, hoe goed de stewards ook zijn opgeleid en hoe goed ze hun job ook doen. Dan moet de politie erbij gehaald worden, en die hebben natuurlijk de mogelijkheid pv’s op te maken. Dat is nooit mijn allereerste bedoeling, maar wanneer iemand arrogant wordt, tegen me ingaat en lastig doet, dan kunnen we niet anders dan pv’s opstellen. Ik ga ook niet over me heen laten lopen.»

De studentenagent is te contacteren in het politiekantoor in de Eikenstraat.

(foto Wim Driessen)

“Ik ga ook niet over me heen laten lopen”

Veto: Hoe gaat zo’n preventieve actie dan concreet in zijn werk? Jullie betrappen overtreders maar delen geen boetes uit?

Marginet: «Inderdaad. Wij wijzen hen op hun overtreding en op de gevaren ervan, maar be-

acties zijn, en ik heb mezelf alvast voorgenomen er ook een ludiek aspect in te brengen.»

Veto: U sprak van overlast rond de fakbars. Wat is er precies aan de hand?

Marginet: «De problemen zijn op zich niet nieuw. Feestende studenten en slapende gewone burgers zijn zo’n beetje gedoemd af en toe in elkaars vaarwater te komen. Menig fakbar had in het verleden wel eens klachten in

plassen, of hun glas - al dan niet bedoeld - op straat laten vallen.»

BIER

Veto: Hoe wilt u die problemen aanpakken?

Marginet: «In de eerste plaats via de fakbarstewards. Hun rol is cruciaal, want zij zijn daar ter plaatse aanwezig en kunnen recht-

ONENIGHEID OVER FINANCIERING HOGER ONDERWIJS

Laatste kans

Al jaren sleept het aan: het nieuwe Vlaamse decreet dat de financiering van het hoger onderwijs moet regelen. Nu het er bijna is, blijken vakbonden en studenten helemaal niet tevreden te zijn met het resultaat.

Maarten Goethals & Simon Horsten

Tot voorjaar 2007 deden slechts principes- en conceptnota’s de ronde, teksten die in samenspraak met de instellingen en de meeste andere betrokkenen werden opgesteld. In die fase werden belangrijke keuzes gemaakt: vóór outputfinanciering, een zware brok onderzoek en vooral in het voordeel van de grote universiteiten. De Vlaamse Regering besprak het voorontwerp van het decreet in mei voor de eerste keer. Tussen die eerste lezing en de tweede (van juli) kregen belangenorganisaties van de universiteiten (VLIR), de hogescholen (Vlhora), de studenten (VVS) en enkele adviesorganen de kans adviezen te formuleren. Het kabinet-Vandenbroucke bekeek welke in het decreet konden worden opgenomen.

Na de zomervakantie werd een Vlaams OnderhandelingsComité (VOC) opgericht, waarin de vakbonden, de overheid en de hierboven genoemde instanties — met uitzondering van de studenten — waren vertegenwoordigd. Bedoeling van zo’n VOC is een voorakkoord te sluiten met alle partijen, zodat de tekst daarna door de

Onderfinanciering humane wetenschappen in Vlaanderen

Vlaamse Regering kan worden goedgekeurd, naar de Raad van State gestuurd voor een juridisch advies en geratificeerd door het parlement. De VOC-onderhandelaars schreven een definitieve tekst, maar onderwijsminister Vandenbroucke wachtte de wettelijk voorziene adviezen van de betrokken organisaties niet af, liet zijn Regering het decreet goedkeuren en stuurde de tekst naar de Raad van State. Dit alles in stilte, aangezien hij dus

had gehandeld voordat alle VOC-onderhandelaars hun fiat of bemerkingen hadden gegeven.

ONENIGHEID

Ondertussen zit Vandenbroucke met een probleem: de onderhandelaars blijken niet allemaal in te stemmen met de laatste versie van het decreet en de huidige gang van zaken. De VLIR en de socialistische vakbond tekenden al wel (die laatste evenwel onder voorbehoud), maar de liberale en christelijke vakbond verklaarden zich niet akkoord met de inhoud en tekenden niet. De Vlhora kwam door onenigheid niet eens tot een intern advies.

ACTIES

Nu niet iedereen zich akkoord heeft verklaard, ziet VVS mooi haar kans om het decreet op verschillende punten te wijzigen. Meer specifiek hekelde VVS de ‘structurele onderfinanciering’ van de humane wetenschappen in Vlaanderen. Dat is nadelig voor de studenten, de faculteiten, het personeel en de kwaliteit van onderwijs en onderzoek,

zegt de studentenkoepel. Daarnaast pleit het voor een uitbreiding van het leerkrediet en ook dat gedelibereerde studiepunten wél financierbaar zijn voor de Vlaamse overheid. Zoniet, wijst VVS erop, zullen instellingen geen enkel buispunt tolereren en worden deliberatie en compensatie volledig ondermijnd.

Om de minister te overtuigen, maar ook het Vlaams Parlement dat het financieringsdecreet moet goedkeuren, bundelt VVS de krachten met andere organisaties om een hoorzitting af te dwingen in het Vlaams Parlement. Daarvoor hebben de studenten wel 18000 handtekeningen nodig, die ze nog voor december hopen te verzamelen. Daarnaast liet VVS ook al wetten acties op poten te zetten in de verschillende universiteitssteden. Een laatste kans, klinkt het bij de studentenlobby.

Voor meer informatie: www.vvs.ac

RUZIE OVER HET MOOISTE STANDJE OP DE 24-URENLOOP

“Edustria laat niet met zich sollen”

De 24-urenloop is alweer voorbij: Apoloon kwam als winnaar uit de bus, het wereldrecord jumpen werd verbroken en Ekonomika won de prijs voor het mooiste standje. Bij deze laatste verwezenlijking kunnen vele studenten zich echter niet neerleggen, niet in het minste de studenten van Edustria.

An Moerenhout

Hoewel de sportieve prestaties op de 24-urenloop centraal staan, wordt er ook veel aandacht besteed aan randactiviteiten en andere uitdagingen, zoals de wedstrijd om het mooiste standje. Iedere deelnemende kring of vereniging krijgt de opdracht om een standje te bouwen waar hun lopers een ronde op de piste kunnen aanvangen. “Om de deelnemers aan te sporen een leuk standje te bouwen, wordt er een competitie aan verbonden,” vertelt coördinator van de 24-urenloop Kristof Muylaert. “Ieder jaar opnieuw wordt er een jury samengesteld door de sportverantwoordelijken van de deelnemende kringen. Deze keer werd gekozen voor een man van de technische dienst, twee mensen van het sportsecretariaat en een portier van De Nayer. Tijdens de 24-urenloop bezochten zij alle standjes en besloten nadien dat het legerstandje van Edustria het leukste was.”

Maar de studenten van Edustria (studentenverenigingen van Groep T, Industria en Educata) konden zich niet vinden in deze beslissing. Tijdens de eindceremonie — op het moment dat het winnende standje bekend werd gemaakt — uitten zij al hun verwondering en woede door de overwinningsspeech van Apoloon roepend te verstoren. “De houten saloon van Edustria was veel mooier dan

het metalen frame met een zeil over van Ekonomika,” verklaart preses van Industria Stijn De Witte. “Enorm veel studenten en studentenvertegenwoordigers waren ons tijdens de 24-urenloop al proficiat komen wensen met de overwinning. Daarom vonden we de beslissing van de jury onterecht. Bovendien deed de jury niet eens de moeite om de voorkant van ons saloon te bezichtigen, omdat zij dat zozegd de avond voordien al hadden gedaan. Tijdens de eindceremonie zijn we

over Apoloon omdat het hun moment was, maar wij beklagen het ons zeker en vast niet. Edustria laat niet met zich sollen.”

WENEN

Niet alleen de studenten van Edustria waren verwonderd over de uitkomst van de wedstrijd, ook de studenten van Ekonomika hadden hun overwinning niet zien aankomen. “Ik vond de houten saloon van Edustria

den winnen, maar ik ga er natuurlijk niet om wenen dat het uiteindelijk niet is gebeurd,” aldus Steven Vertongen, sportverantwoordelijke van Ekonomika. “De staanplaats van ons standje was temidden van een boom. Daarom kozen we om een standje te bouwen rond het thema leger. Daarrond werd dan zeer creatief gewerkt. Zo versierden we ons standje met een graf van de onbekende economist, een parachutist, gasmaskers, legerposters, zandzakken, gecamoufleerde zetels, oorlogsfilms en een actieplan om de stad van de rechtenstudenten te veroveren. Daarnaast waren de leden van het sportcomité van onze kring allemaal als soldaat verkleed.”

De details en het ontwerp van het legerstandje waren beslissend volgens de leden van de jury. “Het wow-gevoel overheerste er,” klinkt het. “De economisten zijn creatief omgesprongen met acute problemen, zoals een boom in het midden van hun standje. Wij kozen voor het standje dat wij het mooiste vonden.” De studenten van Edustria snappen deze argumentatie niet. “Een jury moet zo objectief mogelijk een uitspraak doen,” aldus Stijn. “Deze jury liet gewoon zijn buikgevoel spreken en dacht niet rationeel na. De leden verkondigden gewoon hun eigen mening, zonder rekening te houden met de overeengekomen parameters.” Coördinator Kristof ontkent niet dat de leden van de jury de parameters niet als uitgangspunt hebben gehanteerd. “De leden bepaalden zelf welke parameters zij al dan niet belangrijk vonden. Zij moesten hun eigen mening verkondigen, niet die van de meerderheid. Daarvoor bestaan er publieksprijzen.”

“Standje Edustria 24-urenloop”

(foto: Ulyssis)

dan — mede door vermoeidheid — beginnen roepen en tieren. Dat was niet zo mooi tegen-

zeer mooi en dacht dat ze zouden winnen. Iedereen had wel een vermoeden dat zij zou-

TURKSE VERENIGINGEN IN OPMARS

“Turkse studenten snappen elkaar beter”

Turkse studentenverenigingen zijn in opmars. Daar waar ze voorheen niet bestonden, duiken ze nu steeds vaker op en daar waar ze al wel aanwezig waren, neemt het ledenaantal opvallend sterk toe.

An Moerenhout

Een aantal jaar geleden ontstonden de eerste allochtone studentenverenigingen in ons land. Eén van de eerste Turkse studentenverenigingen — Tügök — kwam in de studentenstad Genk tot stand. Deze vereniging stelt zich tot hoofddoel het onderwijsniveau van Turkse studenten te verbeteren en om een brug te vormen tussen de onderwijsinstelling, de studenten en de ouders. “Tügök bestaat al meer dan tien jaar, en onderhield steeds een actieve werking,” vertelt voorzitter Gazi Akdag. “Toch merken we zichtbaar dat er tijdens het laatste jaar een toenemende interesse is in onze activiteiten. Zo waren er ongeveer vierhonderd mensen op onze meest recente activiteit — een iftarmaaltijd — aanwezig. Een groot succes!”

Het succes van Tügök leidde tot het ontstaan van andere verenigingen. Zo ontstond er tijdens de laatste twee tot drie jaar een Turkse studentenvereniging in Leuven (TSL) en een allochtone studentenvereniging in Gent (Flux). Beide verenigingen organiseren zowel educatieve als recreatieve en culturele activiteiten, en bevestigen dat ook hun ledenaantal toeneemt. “Er komen steeds meer studenten naar onze activiteiten,” aldus voorzitter van TSL Celal Caglayan. “Tijdens onze eerste activiteit waren er 70 mensen aanwezig en konden we 25 studenten over-

halen om lid te worden. Ik ben er rotsvast van overtuigd dat we in de toekomst nog veel meer leden zullen tellen.”

BUURMAN

De redenen van het toenemende succes zijn verschillend, aldus de voorzitters. In de eerste plaats studeren er steeds meer allochtone jongeren aan de hogere onderwijsinstellingen en hebben zij nood aan een herkenbaar sociaal netwerk. Celal verklaart: “Tijdens hun jeugd leven vele Turkse jongeren in steden tussen hun Turkse familie en vrienden. Ze zijn het gewoon een praatje te slaan met de Turkse buurman, naar Turkse muziek te luisteren en snel even inkopen te doen in een Turkse kruidenierszaak. Eens zij in een studentenstad aankomen, kunnen zij niet meer steunen op zo’n sociaal netwerk, en dat is jammer. Daarom zijn onze verenigingen onder meer zo succesvol. Turkse studenten snappen elkaar beter, onder andere omdat ze voor gelijkaardige uitdagingen staan.”

Daarnaast hebben Turkse studenten ook specifieke noden m.b.t. onderwijs. Enerzijds hebben zij nood aan ondersteuning bij het studeren en anderzijds wensen zij dat hun belangen worden vertegenwoordigd op hoger niveau. Daarom organiseren alle verenigingen informatieve avonden voor zowel ouders als studenten. Zo vond er in Leuven een sessie plaats voor Turkse eerstejaarsstudenten waarin hen meer uitleg werd gegeven over examens, efficiënt studeren etc. Gelijkaardige initiatieven vonden in Gent en Genk plaats.

Meer info: www.tsl.be, www.studentenverenigingflux.be en www.tugok.be

KLACHTENBUNDEL LOKO

Alma 3 niet fuifbestendig

De renovatie van Alma 3 is niet op alle vlakken even geslaagd. De kringen bundelden in samenwerking met LOKO hun klachten en zullen deze volgende week voorleggen aan de betrokken partijen.

Nathalie Hoes

In ‘Wina dakloos’ (Veto 3405) werd de vinger al op de wonde gelegd: de infrastructuur van Alma 3 is niet aangepast aan de nachtelijke activiteiten van de kringen. Het is volkomen logisch dat Alma in eerste plaats een studentenrestaurant is en geen fuifzaal, maar het gebrek aan overleg tijdens de werken is toch frappant. LOKO stelt nu enkele oplossingen voor om de situatie te verbeteren, maar dat wil niet zeggen dat alle eisen van de kringen automatisch ingewilligd worden.

KLACHTEN

De klachtenbundel is als gezamenlijk standpunt goedgekeurd op de vorige Algemene Vergadering. Concreet gaat het om praktische problemen die WINA (Wiskunde, Natuurkunde & Informatica) en VTK (Vlaams Technische Kring) ondervinden in Alma 3. In het vooropgestelde plan was bijvoorbeeld voorzien dat de poetsvriendelijkheid zou verbeteren, maar dat is allesbehalve het geval. Tijdens de werken is er geen overleg geweest met de betrokken partijen. Zo staan kringen en residenties voor een voldongen feit. Ook de financierders van het project, zoals RVS (Raad Voor Studentenvoorzieningen) en GeBu (Gemeenschappelijk Bureau) twijfelen of hun investering van 50 000 euro optimaal werd gebruikt.

Er werden vooralsnog geen afspraken gemaakt tussen Alma en de kringen over de poetsprocedures en verantwoordelijkheden.

In ‘den 103’ ligt een betonvloer die tijdens wilde winafeestjes het *gejump* moet opvangen. De glasscherven tussen de groeven kunnen echter onmogelijk zelf schoongemaakt worden. “We overwegen een industriële kuismachine en een alleszuiger aan te schaffen, aangezien die frequent gebruikt zullen worden”, zegt Bert Clymans, studentenvertegenwoordiger van LOKO. Voor een juist gebruik van die machine zou eventueel een opleiding gegeven worden aan de kringverantwoordelijken. De tapijtvloer boven in het restaurant is nu wel fuifbestendig, zoals gevraagd door de kringen, maar helemaal niet kuisbaar. “Indien Alma een eigen kuismachine zou hebben, kan de vloer wel gekuist worden door de kringen en worden de kosten drastisch gereduceerd,” aldus Clymans.

GELD

Om al deze aanpassingen te kunnen uitvoeren, heeft Alma geld nodig. Korneel Caron van RVS laat nog in het midden of zij zullen bijspringen in de financiering. “Wij ondersteunen de klachtenbundel en willen nu alles in kaart brengen. Er moet in overleg met alle fracties gezocht worden naar een oplossing.” Alma kreeg extra subsidies voor de verbouwingen en zit nu al over het budget. Moet Jef Van Eynde, algemeen directeur van Alma, nu een wafelbak organiseren of auto’s wassen? Bij Alma pakken ze het iets stijlvoller aan: op 16 november wordt er een *Fundraising Gala Dinner* georganiseerd. Burgemeester Louis Tobback zorgt voor grappen en grullen met een ‘herinneringswandeling door uw studententijd’, bijgestaan door tafelgoochelaars en karikaturisten. Zo hoopt men genoeg bij elkaar te krijgen voor de verdere uitbouw en toegankelijkheid van Alma 3.

Water in Leuven

door
Wim Driessen

ECOCAMPUS: MILIEUWERK IN HOGER ONDERWIJS

Een proces van bewustwording

Studenten zijn de professionelen, leidinggevend en bedienend van morgen. Met dit uitgangspunt lanceerde de Vlaamse Overheid het project Ecocampus. Het doel is studenten al tijdens hun opleiding aan te moedigen om milieubewust te handelen en die attitude later verder te zetten in hun professionele leven. Verschillende onderwijsinstanties, zoals de KHLeuven, hebben zich reeds kandidaat gesteld. Slaan ook de K.U.Leuven en Ecocampus in de toekomst de handen in elkaar?

Liesbet Coolen

Ecocampus is het logische vervolg op MOS, Milieuzorg-Op-School, een gelijkaardige milieuwerving in het basis- en secundair onderwijs. Ditmaal richt het milieuzorgsysteem zich echter niet tot leraren, maar tot milieuoördinatoren en beleidsverantwoor-

delijken. Zij moeten erop toezien dat de vooropgestelde maatregelen systematisch verricht worden. Toch wil Ecocampus ten alle koste vermijden dat de richtlijnen tot duurzame ontwikkeling van bovenaf worden opgelegd. Enkel door de studenten te betrekken en rechtstreeks aan te spreken, heeft het project kans op slagen. Samenspraak met studenteninstellingen en uitwisseling van praktijkervaring moet daarom leiden tot doelstellingen die direct betrekking hebben op het studenten- en onderwijsleven. Tot die doelstellingen behoort onder ander de bevordering van spaarzaam papiergebruik. Ecocampus vindt hier een voorbeeld in de Fenix-campagne van de Bond voor Beter Leefmilieu die cursusdiensten, docenten en kopieercentra aanzet om meer gerecycleerd papier te gebruiken. In Leuven heeft Fenix er zelfs toe geleid dat Acco vanaf dit jaar alle cursussen op gerecycleerd papier drukt.

Naast concrete activiteiten doelt Ecocampus op de integratie van milieugerelateerde thema's in de curricula, zodat er ook

tijdens de lessen aandacht wordt besteed aan alles wat met het milieu te maken heeft. Verder reiken een Ecocampuskrant en andere informatiecampagnes zowel student als docent praktijkvoorbeelden aan die de aanzet kunnen zijn tot eigen initiatief. Op die manier wil Ecocampus in zijn geheel het sluitstuk zijn in een langdurig proces van milieubewustwording.

NUANCE

Totnogtoe is het project aan geen enkele onderwijsinstantie officieel van start gegaan. Wel lopen momenteel aan vijf universiteiten en hogescholen, waaronder de KHLeuven, proefprojecten waarin het milieuzorgsysteem in zijn verschillende aspecten wordt uitgevoerd en geëvalueerd. De vraag is nu of ook de K.U.Leuven bereid is zijn medewerking te verlenen. Onderwijscoördinator Ludo Melis spreekt zich lovend uit over Ecocampus' poging tot duurzame ontwikkeling, maar wenst toch enige nuance aan te brengen.

Melis: "Het streven naar algemene bewustmaking en de organisatie van activiteiten is haalbaar en lovenswaardig, maar de opname van thema's in de curricula spreekt niet voor zich. Vanuit de POC (Permanente Onderwijs Commissie) kan men een debat op gang brengen om de positie van milieugerelateerde thema's binnen onze programma's te beklemtonen. Het is echter niet de taak van de universiteit om de studenten een bepaalde richting uit te sturen. We willen hen geen pakkare antwoorden bieden, maar elementen aanreiken die het debat net op gang brengen. De universiteit is een neutrale denktank die de student geen bewustzijn opdringt, maar hem aanzet tot reflectie." Met andere woorden: Ecocampus is een stap in de goede richting, zolang het initiatief van Vlaams minister Crevits de universiteit zelf niet naar politieke vaarwateren voert.

Apolloon wint 24- urenloop

Twee weken geleden bekampten de verschillende studentenkringen, pedas en hogescholen elkaar 24 uur lang rond de piste van het sportkot voor het meeste rondjes. Net zoals vorig jaar kwam Apolloon weer als winnaar uit de strijd. Naast deze sportieve confrontatie bezorgden vele randactiviteiten de niet-lopers ook een onvergetelijk etmaal.

Sander Raeymaekers

Na drie jaar is de 24 urenloop weer verhuisd naar de buitenkant van de piste. Aan gezelligheid moest het evenement zeker niet inboeten en nog minder aan sportiviteit. Het oude record — op dit parcours — werd dit jaar verpulverd met maar liefst 72 rondjes, de kaap van de 1000 rondjes komt in zicht.

Toen een fietsende Nick Nuyens met plezier de presessen van de deelnemende kringen het rondje voorgereken had, mocht Jean-Marie Pfaff de wedstrijd op gang schieten. Lang was het erg spannend: wie zou er met de overwinning gaan lopen? Na twaalf uur lopen bedroeg het verschil tussen VTK en Apolloon niet meer dan 2 rondjes.

In de tweede wedstrijdhelpt nam Apolloon onder luid gejoel van hun achterban langzaam meer afstand. Met 983 rondjes van 520 meter en 5 rondjes meer op de teller dan VTK eindigde de wedstrijd. “Ja, we hebben dit jaar weer hard gelopen, al is het voor ons ook niet gemakkelijk om altijd aan lopers te geraken,” klinkt het bij de overwinnaar. VTK daarentegen is teleurgesteld, maar geloven wel dat zij ooit nog met de overwinning gaan lopen, net als twee jaar geleden.

STRIJDPLAN

Opvallend was de sportieve strijd die buiten deze twee giganten werd gestreden. Zo verloor Pedal nipt de strijd met de landbouwingenieurs van LBK voor de derde plaats. De top drie bestond uit kringen gevestigd in Heverlee. “De Stad kan niet mee ole ole!” klonk het tijdens de overwinningsspeech achteraf. Medica is haar derde plaats van vorig jaar kwijt en moest dit jaar zelfs nipt de duimen leggen voor Ekonomika, dat dit jaar een beetje verrassend de prijs van het beste standje wegkaapte. De jury koos dit jaar voor de originaliteit van het strijdplan van de Economisten, kant en klaar met helikopter, parachute, strijd- en loftrumpet, maquettes en camouflagenetten.

VTK ging echter niet met lege handen naar huis. Hun eetstandje, uitgebaat door Existenz, voorzag de mensen 24 uur lang van overheerlijke wokgerechten. Het is al het tweede jaar dat deze creatieve groep van burgerlijk ingenieurs - architect het beste eten serveert. Een beetje op de achtergrond van de sportieve strijd, draaiden dj's van de verschillende ploegen hun platen tegen elkaar uit. Het vat was uiteindelijk voor Pedal, die met hun platen het publiek het meest kon bekoren.

Na deze sportieve en extra-sportieve overwinningen verdient de organisatie zeker een pluim. Weken van intensieve voorbereiding en planning resulteerden in een geslaagd evenement op alle vlakken. Spijtig dat er studenten waren die op rugzakkenrooftocht gingen, of lege vaten probeerden te pikken. Voor dit laatste werd er zelfs politie bijgehaald om de daders te strikken.

SPEEDDATEN MET FARMA

Twee voor de prijs van één

‘Als het na drie minuten niet klikt, dan klikt het nooit meer’ is het devies van de datingmarathon die Farma organiseerde in een voor de gelegenheid in kaarslicht ondergedompelde Capsule. Voor al wie zweert bij liefde op het eerste gezicht, of gewoon voor wie de hoop bijna had opgegeven.

Ide Smets

Wat doe je als een prominent mannelijk lid van het presidium zonder lief zit? Een allereerste versie van ‘Wie wordt de vrouw van?’ is net iets te laag bij de grond, en ook bibdaten leidt niet altijd tot het gewenste resultaat. ‘Laten we het maar binnen onze eigen rangen houden met een Speeddating,’ moeten ze bij Farma gedacht hebben, zich ongetwijfeld de posters van menige Farma TD voor ogen haalend.

In tegenstelling tot de 24-urenloop, waar de opkomst maar magertjes was, toonden de eerstejaars Farma wel een ongebreideld enthousiasme bij het concept Speeddating. Ondeugend hadden ze elkaar ingeschreven: het is een ongeschreven wet dat niemand zichzelf inschrijft. Bij sommigen moet toch wat laattijdige schuchterheid opgetreden zijn, aangezien ze de Speeddate in duovorm aanvatten. Twee voor de prijs van één, en wees er maar zeker van dat het concept aansloeg. De natte droom van elke farmaceut.

THEELICHTJES

Het mag dan ook verbazen dat de geslachtsverhoudingen sterk naar de vrouwelijke kant overhellen. Bij aankomst tellen we niet minder dan veertien meisjes. Slechts vijf jongens vonden de weg naar de Capsule. Ter nauwernood klampen presidiumleden op straat toevallige passanten van het mannelijk geslacht aan. Zij hebben wel zin in een spetterende speeddate.

Nu de Farma bar stilaan hitsig wordt van al dat schoons binnen een weliswaar onbe-

reikbaar handbereik, wordt het tijd om er aan te beginnen. De theelichtjes staan al op de tafels te smeulen zodat elke vonk je meteen in lichterlaaie kan zetten. De gespreksonderwerpen zijn zo gevarieerd als ze in drie minuten kunnen zijn. De onoverkomelijke lijstjes blijven een toppe, waarbij afwijkend gedrag natuurlijk gespreksonderwerp numero uno is.

Al zijn sommigen minder onomwonden

(algemene verontwaardiging bij de mannen: waar zijn de bedcapaciteiten?). Hiervoor krijg je eveneens drie minuten, een kwestie van toch niet te impulsief te werk te gaan. Hiermee kan je dan een top drie opstellen, en hopen maar dat de persoon die bovenaan jouw lijstje prijkt er hetzelfde over dacht.

Wanneer dat het geval is, spreken we van een match. De tortelduifjes in kwestie krijgen

(foto Stephanie Verbeken)

wat hun motivatie betreft met openers als ‘Hoeveel staat er op je bankrekening?’ Bij anderen is het meteen duidelijk waarom ze daar zitten met openers als: ‘Hallo, ik ben Hans, maar mijn oma is er niet bij!’ Een enkele farmaceut is na enkele tafels het verplichte getater meer dan beu, en geeft zich uit als pralineverkoper. Wat tegen al zijn verwachtingen in verdacht goed in de smaak valt bij het vrouwelijke geslacht.

Elk gesprek moet daarna geëvalueerd worden volgens vijf categorieën: humor, intelligentie, uiterlijk, spontaneïteit en globaal

elkaars e-mailadres doorgespeeld. Nieuwsgierig nemen we een kijkje op het papier der matches. We tellen er een tiental. Onze eigenste naam prijkt helaas niet op het desbetreffende papier. Lichtjes teleurgesteld en onzelfsussend met anti-Vetocomplotten, druipen we af.

NIEUWE PRODUCTIE FABULEUS: CANDIDE

“Een waterval van nummers”

Twaalf jonge spelers staan dit weekend voor u te acteren, te dansen en zingen op de planken van de stadsschouwburg. Het Leuvense theater- en dansgezelschap voor jongeren FABULEUS baart een nieuw troetelkindje: *Candide*.

Ide Smets

Il faut cultiver son jardin. Neen, dat is geen oproep om het woekerende onkruid in uw voortuin te verdelgen, maar een zinnetje uit *Candide*, het intussen legendarische boek van Voltaire. Kent u ook de gelijknamige opera van Leonard ‘West Side Story’ Bernstein? Waarschijnlijk niet. Het miskende meesterwerk werd een litteken op de ziel van de componist, maar er wacht hem nu een roemrijk eeerherstel.

Koen Monserez is de regisseur die *Candide* onder zijn vleugels nam. Een project dat al in zijn gedachten rondfladdert sinds hij op vijftienjarige leeftijd Bernstein aan het werk zag. En aangezien het verhaal *Candide* over een naïeve jongeman gaat die de wereld aan den lijve ontdekt, waren ze bij jongerengedanschap FABULEUS snel gewonnen voor het concept.

Het stuk wordt op scène gezet door een livemuzikant en twaalf acteurs tussen de 16

en 28 jaar. Het is een mix van jongeren die nog niet professioneel acteren, juist op de drempel staan én mensen die al een aantal jaren bezig zijn. Samen spelen, zingen en dansen ze twintig hoofdpersonages en een stuk of honderd nevenpersonages. Vanzelfsprekend hebben ze elk onaanbeoorde talenten moeten bovenhalen. Acteurs leerden zingen en zangers acteren. Een jaar voorbereiding is dan ook een race tegen de tijd geworden. Zelfs in die mate dat regisseur Koen zich ‘24’-gewijs wel eens vergelijkt met de ‘Jack Bauer’ van het theater.

WATERVAL

Gelukkig had Koen zijn *ensemble Leporello-aanpak* achter de hand, al was dat slechts een leidraad. Spelers zijn geen poppen. Koen Monserez: ‘Je moet theater voortdurend heruitvinden. Het is niet zoals een muziekpartituur waarin alles al uitgeschreven is en je weet wanneer je stil of luid moet zingen. Bij een toneeltekst moet je samen met de spelers op zoek gaan om een taal te vinden.’

Ensemble Leporello is dan ook een gezelschap dat het zichzelf niet gemakkelijk maakt. Ze gaan voortdurend op zoek naar een vorm van theater. Hierin zijn slechts enkele rekvisieten en decorstukken nodig om een volledig nieuwe wereld te creëren in de hoofden van

de toeschouwers. Koen Monserez: “Er zijn geen grootse decorwisselingen, maar theater in pure vorm. We werken met een frisse, rock-'n-rollachtige manier van spelen, een groep als levend beeldhouwwerk dat een verhaal wil vertellen. Dat verleent een grote kracht aan het stuk. Zo creëren het werk van Voltaire en partituren van Bernstein een waterval van het ene nummer in het andere, en andere.”

Bovenop de tikkende klok kwam het *njet* van de maatschappij die de *Bernstein-rechten* beheert. Ieder repertoire moest zonder uitzondering worden gebracht. Dit veroordeelde de regisseur meteen om de single naar een langspeelplaat te herwerken. Een drastische ommezwaai. “Een nadeel kan een voordeel worden. We zullen ons kunnen wenten in een heel lang verhaal dat je meesleurt door spannende scènes en waarin om de zoveel minuten een mooi liedje weerklinkt. Je moet denken: ‘Ik hoop dat het nog niet gedaan is’ en op het einde het gevoel krijgen iets beleefd te hebben”, aldus Monserez.

We zijn alvast benieuwd of ze daar op de première harten mee gaan veroveren.

Candide wordt op 9 en 10 november opgevoerd in de Stadsschouwburg van Leuven. Meer info op www.fabuleus.be

PRESES VS PRESES (6): KATECHETIKA VS APOLLOON

“Stad kan niet mee, stad kan niet mee, olé olé”

Je kan preses worden omdat je een geboren leider, een feestbeest, een tolerante ziel of een gewiekst organisator bent. Of omdat je een lief zoekt. Omdat we onze Leuvense voorzitters een warm hart toedragen, helpen we hen met hun queeste. Deze week vergastten Yves Hellemans van Apolloon (Bewegingen Revalidatiewetenschappen) en het presesduo Thijs Smeyers & Pieter Vyncke van Katechetika (Godgeleerdheid) ons op een amusante en bijna twee uur durende babbel.

An Moerenhout

Yves Hellemans: «Bij Katechetika zijn er twee presessen!»

Pieter Vyncke: «Inderdaad. Katechetika heeft al meer dan vijf jaar twee presessen. Daarvoor was er maar één preses. Maar omdat deze persoon ook verantwoordelijk was voor onderwijs besloot men om zijn functie op te splitsen. Sindsdien zijn er twee presessen in onze kring. Maar ook daar is het niet bij gebleven, want ondertussen is er naast de presessen nog een extra student verkozen om de belangen van onze studenten te behartigen op het vlak van onderwijs.»

Yves: «Jullie moeten dan toch veel communiceren met elkaar?»

Thijs Smeyers: «De interne communicatie is inderdaad belangrijk. In de eerste plaats verdelen we de vele vergaderingen en de andere taken als preses en daarnaast moeten we vaak samenzitten om dossiers voor te bereiden en standpunten te bespreken. Ik zie Pieter bijna vaker dan m'n vriendin (lacht).»

DÉ ZAK

Yves: «Ik zal eens een vraag trekken: Had/heb je vooroordelen over de studenten van de kring van jouw blind date?»

Pieter: «Mijn broer studeert ook Bewegingswetenschappen, maar dan in Gent. Deels daardoor vind ik Apolloon wel een leuke kring. Ik heb van vele andere kringen een veel minder goed beeld dan van Apolloon. Jullie staan zeker niet bekend als zware drinkers, maar wel als een leuke bende. Zo zijn er een aantal studenten van Apolloon op de 24-urenloop voor ons komen lopen, en dat apprecieerden wij enorm.»

Yves: «Het eerste dat in mij opkomt wanneer ik de naam Katechetika hoor, is het beeld van brave en katholieke studenten. Ik weet wel dat zo'n vooroordelen niet conform zijn aan de realiteit, maar ik denk dat het een vaak voorkomende verkeerde visie is.»

Pieter: «Inderdaad. In het begin denken velen dat wij allemaal priester willen worden.»

Yves: «Het is soms moeilijk voor studenten uit Heverlee om een zicht te krijgen op alle kringen en richtingen van de stad. Het zijn er zo veel.»

Thijs: «Dan moeten wij snel eens afkomen naar de Zak (fakbar Apolloon, red.) om elkaar te leren kennen. Ik heb met Maarten "De Rudy" Fontaine trouwens besproken om eens een feestje in de Zak te organiseren voor de studenten van onze kringen.»

Yves: «Super! Ik ben een sterke voorstander om evenementen met verschillende kringen samen te organiseren. Zo leren de verschillende soorten studenten elkaar beter kennen en wordt het solidariteitsgevoel aangewakkerd.»

Pieter: «De meisjes van onze richting zullen alvast enorm enthousiast zijn over zo'n samenwerking. Zij hebben namelijk het idee dat er veel knappe mannen zitten bij Apolloon.»

Thijs: «Bij Psychologie zitten dan weer de knappe meisjes.»

Yves: «Niet alleen in Psychologie, ook in Farmaceutica.»

Veto: In de wandelgangen hebben wij vernomen dat Katechetika de intentie heeft om het aantal gelovige studenten van iedere kring en/of richting in kaart te brengen.

Thijs: «Ik heb inderdaad zo eens iets laten vallen. Het is gewoon opvallend hoeveel studenten er naar mij komen om spontaan over hun geloof te praten. Het verbaast me keer op keer hoeveel studenten gelovig zijn.»

Pieter: «De invulling van geloven verschilt van student tot student. Zo sta ik veel stil bij de gebeurtenissen in het leven en is dat een soort van bidden voor mij. Een viering bijwonen, doe ik daarentegen niet op regelmatige basis.»

Thijs: «Ik ook niet. Zondagochtend is de enige ochtend in de week dat ik kan uitslapen.»

Yves: «Er zijn veel studenten die stiekem geloven volgens mij. Het is een houvast voor velen. Hoewel wij met de familie in de lagere school vaak vieringen bijwoonden, ga ik nu niet meer naar de kerk. Ik heb er geen nood aan. Ik merk wel dat er veel sporters gelovig zijn. Die sporters hopen dan dat er iemand is die hun de kracht kan geven om prima te presteren. Daarom vragen zij vaak aan God om hen te helpen bij hun sportieve verwezenlijkingen.»

de techniek en de methoden en we kajakken ook effectief in het zwembad, in de Dijle en in Hazewinkel, een meer in Willebroek. Eind april is er een reis naar de Alpen gepland om daar te kajakken. Ik kijk er al naar uit.»

Thijs: «Ik wou dat ik ook een vak zoals kajakken kon antwoorden. In onze richting hebben we vooral theoretische vakken, zoals Hebreeuws, Oude Testament, Inleiding Islam en Nieuwe Religieuze Bewegingen. Of het vak Nieuwe Testament, maar dat is wel heel saai.»

Pieter: «In het verleden maakten we ook een reis naar India. Dat was zeer boeiend. Deze reis vindt plaats tijdens de maand augustus en telt voor acht studiepunten. We hebben er hindoeïstische en boeddhistische plaatsen bezocht. Zo bezochten we onder meer de boom waaronder Boeddha de verlichting bereikte. De reis werd besloten met een fantastische trektocht in de Himalaya. Echt een aanrader!»

Thijs: «Heverlee of de stad?»

Yves: «Stad kan niet mee, stad kan niet mee. Olé olé (lacht).»

Pieter: «Dat is niet waar. Ik vind de stad

les speelt zich af in het hoofd. Je kan je lichaam trainen en bouwen zoals je wilt, maar het moet allemaal vanuit je hoofd komen. Als het hoofd van een sporter niet mee wilt, dan het lichaam zeker niet.»

Pieter: «Ik stem daar volledig mee in.»

Thijs: «De twee vullen elkaar aan natuurlijk. Indien je lichaam niet gezond is, zoals bij iemand die kanker heeft, dan kan je het geestelijk ook zwaar te verduren krijgen.»

Yves: «Lichaam en geest hangen sowieso nauw samen, maar ik denk dat er toch veel start in het koppeke.»

DROOMVROUW

Pieter: «Wie is jouw droomvrouw of -man?»

Yves: «Mijn droomvrouw is Véronique De Cock. Hoewel zij niet echt mijn droomvrouw is, antwoord ik dat wel altijd omdat er een leuk verhaal aan vast hangt. Toen ik tijdens mijn eerste jaar op het Pauscollege op kot zat, kocht ik samen met een kameraad P-Magazine. Daar stond toen een mooie poster in van Véronique. Van het één kwam het ander en

(foto Christine Laureys)

Pieter: «Het is niet vreemd dat men die kracht bij iemand anders probeert te halen, omdat men beseft niet alles zelf in de hand te hebben. Zo kunnen sporters bijvoorbeeld kwetsuren oplopen waardoor zij niet meer zouden kunnen sporten.»

Yves: «Indien ik een echte topsporter zou zijn, zou ik misschien ook wel om meer kracht vragen aan iemand. Maar zo'n bede zou wel eerder gevoelsmatig zijn dan werkelijk een rationeel idee. Ik zou God verzoeken: *Komaan, fikst dat hier eens voor mij!*»

Thijs: «Ken jij het Onze Vader?»

Yves: «Onze vader die in de hemel zijt, geheiligd zij Uw Naam. Uw Rijk kome, Uw Wil geschiede op aarde als in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren. En leid ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade. Amen»

Thijs: «Kneukeltje voor Yves!»

Yves: «Ik heb mijn roeping gevonden (lacht).»

Pieter: «Wat is je meest favoriete vak?»

Yves: «Ik houd vooral van de outdoor sporten. Net voor sporten zoals klimmen en kajakken koos ik er enkele jaren geleden voor om aan het sportkot te studeren. De sport waar ik momenteel het liefste mee bezig ben, is kajakken. Een paar uur per week krijgen we les om te leren kajakken. Ze leren ons dan meer over

gezelliger. Alles is er dichterbij elkaar.»

Yves: «Ik vind Heverlee beter natuurlijk. De kringen van Heverlee hebben echt een prima band met elkaar. Zo organiseren wij binnenkort een massacantus voor de studenten van alle kringen van Heverlee. Er is plaats voor achthonderd studenten en we hebben 55 vaten gebudgetteerd.»

Thijs: «De kringen van de stad zouden zo ook eens een gezamenlijke cantus moeten organiseren.»

Yves: «Apolloon had Ekonomika al gecontacteerd om iets dergelijks op het getouw te zet-

Yves: “Ik zou vragen: Komaan God, fikst dat hier eens voor mij”

ten, maar LOKO is ons idee aan het afsnoepen. Maar kom, dat is niet zo erg, op voorwaarde dat die massacantus dan wel echt wordt georganiseerd natuurlijk.»

Veto: Lichaam of geest?

In koor: «Geest!»

Thijs: «Het lukt je niet om ons tegen elkaar uit te spelen (lacht).»

Yves: «Natuurlijk is de geest belangrijker. Al-

voor we het wisten, waren we iedere dag deze poster aan het aanbidden. Maar na een jaar moest mijn kameraad stoppen met studeren en daarom heeft hij de poster aan mij gegeven. De poster is dan met mij mee verhuisd van kot tot kot en nu praat ik nog steeds met Véronique. Ze zegt nooit iets terug, maar ze is toch altijd bij mij.»

Thijs: «Leuk verhaal! Wie is mijn held? (mijmerend)»

Pieter: «Antwoord maar Jezus (lacht).»

Thijs: «Nee, misschien een theoloog. In de les lezen we veel teksten van theologen en soms vind ik daar wel een interessant iemand tussen. Jon Sobrino vind ik bijvoorbeeld interessant.»

Pieter: «Sobrino is wel veroordeeld door de Katholieke Kerk.»

Thijs: «Dat is waar. Telkens als wij over een interessante theoloog leren, wordt hij even later veroordeeld door de Katholieke Kerk.»

Veto: Het bandrecordertje stopt binnen één minuut. Wat zijn jullie laatste woorden?

Pieter: «Mag ik hem nu beginnen uitmaken?»

Thijs: «Nee! Wij wensen Apolloon nog veel succes bij hun activiteiten en hopen dat we in de toekomst ooit eens iets samen kunnen organiseren.»

Yves: «Ik wens jullie ook alle succes toe. Maak er een mooi jaar van.»

MARINA CELESTE BETOVERDE HET STUK

“Japanners zijn gek op chansons”

Misschien kent u Marina Celeste als één van de zangeressen van de succesvolle bossanova coverband *Nouvelle Vague*. Dit jaar bracht de verleidelijke Franse haar eerste soloplaat *Acidulé* uit: dromerige sfeerliedjes waarin chansons en elektronica verenigd worden. Vorige week liet ze Leuven proeven van haar hedendaagse sprookjeswereld.

Nathalie Hoes

Veto: In België ben je nog niet zo populair, maar wel in Frankrijk en Japan. Hoe verklaar je dat succes?

Marina Celeste: «In Frankrijk ben ik redelijk bekend dankzij de vele optredens van *Nouvelle Vague*. Vooral in Parijs houden ze van onze muziek. Toch is mijn album eerst uitgekomen in Japan. Daar zijn ze gek op Franse chansons, voor hen belichaamt ik echt die mythe van de *Parisienne*. Ze vinden mijn liedjes geweldig, ook al begrijpen ze de teksten niet. (lacht)»

CHANSON ELEKTRO

Veto: De dromerige muziek op je soloalbum lijkt sterk op die van *Nouvelle Vague*. Is dat vooral dankzij de creatieve input van Marc Collier (producer van *Nouvelle Vague* en Marina Celeste, red.)?

Celeste: «Marc kent mijn smaak en weet waar ik naar luister. Ik wilde een soort elektroplaat maken, maar dan wel met het chanson als uitgangspunt. Voor het album *Cinema Enchanté* zijn we vertrokken van een rustig akoestisch concept. Het volgende album zal weer anders klinken en wil ik meer mijn eigen zin doen. Op mijn optredens speel ik nummers uit beide albums: ze kunnen in elkaar overgaan omdat ze het chanson gemeenschappelijk hebben. Mijn muziek vormt een coherent geheel.»

Veto: Weet je al hoe je volgende plaat zal klinken?

Celeste: «Ik ga niet opeens punk of soul spelen, dat zou me vreselijk slecht afgaan. Mijn doel is om creatief te zijn en altijd iets anders te brengen. Dan heb ik het niet over enorm vernieuwende muziek, maar over iets dat ik zelf nog nooit heb uitgeprobeerd. Misschien wil ik weer elektro op een volgend album, maar dan niet zo veel als op het eerste. Zo kan ik bijvoorbeeld nieuwe instrumenten toevoegen om een andere sfeer te creëren. Live gebruiken we nu al saxofoon en dwarsfluit, voor een meer organisch geluid.»

Veto: Geniet je het meest van het componeren van muziek of live optredens?

Celeste: «Die twee zijn heel anders als ervaring, voor mij zijn ze complementair. Muziek schrijven is een moment van eenzame creatie. Bij optredens heb je dan weer het visuele aspect en het fysieke contact met het publiek. Daar haal ik veel voldoening uit op het moment dat het voorbij is (lacht). Het risico is veel groter, je hebt geen schuilplaats wanneer je optreedt. Live is er die magie, enkel het moment telt. Het ideaal zou iets tussen die twee zijn: een combinatie van die momenten op mezelf en die waar ik me tijdens een optreden verlies zoals bij meditatie.»

(persfoto)

VROUWELIJKHEID MET KLASSE

Veto: Wat maakt jouw muziek speciaal binnen de elektro-popstroming in Frankrijk?

Celeste: «Oulala, quelle question! Ik denk dat het een genre is waarbinnen iedereen zijn eigen klankkleur en karakter heeft. *Air*, de bekendste Franse groep in dit genre, is echt zoals *air*: rustig, zwevend en geruststellend. Ook Alex Gopher maakt gelijkaardige muziek. We bevinden ons allemaal in hetzelfde e-

lektronisch universum, maar toch heeft iedereen zijn eigenheid.»

Veto: Foto's van jou zijn altijd heel vrouwelijk en ook in je muziek komt dit thema terug. Is dat een bewuste keuze?

Celeste: «Daar heb ik nog nooit zo over nagedacht. Ik vind de vrouwelijke esthetiek heel interessant, doorheen alle periodes. Ik bedoel dan de vrouwelijkheid met klasse, niet de sexy videoclip van tegenwoordig met al die ultrakorte rokjes. Zoiets wil ik absoluut niet, zo ben ik niet. Ik zou nooit een imago willen waar ik me oncomfortabel bij voel en die supersexy dingen zijn gewoon niets voor mij. Ik voel me wel de spreekbuis van een zekere vrouwelijkheid en dat verwoord ik dan in mijn teksten. Op het podium draag ik een mooi kleedje, daar kan ik me meer permitteren dan in het dagelijkse leven. Ik denk dat er een prinsessenkantje zit aan mijn stijl, een hedendaags sprookje. Ik ben *une princesse d'aujourd'hui*, eerder romantisch dan sexy (lacht).»

Veto: Men heeft het vaak over je dromerige en melancholische teksten die perfect bij je muziek passen. Waar vind je inspiratie?

Celeste: «Dat is een mengeling van vanalles. Het is mijn eerste album dus ik praat veel over mezelf (lacht). Ik haal inspiratie uit mijn privéleven, de natuur en vooral uit woorden. Ik ben echt gek op poëzie. Ik vermeng eigen ervaringen met inspiratie die ik uit poëzie haal. Zo gebruik ik mijn creativiteit om bepaalde gebeurtenissen te kleuren. Mijn inspiratie is heel visueel, in mijn teksten vind je hele decors, schilderijen, natuur, insecten.»

Veto: Zingen is niet je enige bezigheid: je acteert, schildert en je schreef zelfs een kinderboek. Wat doe je het liefst?

Celeste: «Op dit moment concentreer ik me op mijn muziek, omdat ik moest kiezen. Het is onmogelijk om alles te combineren met een privéleven, ik heb mijn grenzen zoals iedereen. Het kinderboek *L'Astral des fêtes* heb ik heel graag geschreven. Dat was voor mij de kans om eens alles tegelijk te doen: een verhaal schrijven, zelf illustreren en er muziek bij bedenken. Momenteel heb ik die dingen even uitgesteld om voorrang te geven aan de muziek. In de toekomst zal ik misschien nog wel andere projecten doen of verschillende kunsttakken vermengen.»

Veto: Ben je nog iets van plan met je diploma rechten?

Celeste: «Dat heb ik inderdaad ooit nog gestudeerd (lacht). Ik heb die studies eigenlijk niet gedaan uit interesse, maar om me te bewijzen, voor mijn familie en de zekerheid van een diploma. Zo dacht ik toen over studeren. Daarna heb ik echter gekozen voor kunst en kortfilm, en rechten totaal laten vallen. Ik probeer nu te doen wat ik echt graag doe, al is dat niet altijd gemakkelijk.»

Marina Celeste trad donderdag 25 oktober op in kunstencentrum STUK. *'Acidulé'* verscheen in maart 2007. Meer info: marinadecarbon.free.fr, myspace.com/marinamusic

DE XII WERKEN VAN VETO (3): VASTGEKETEND AAN EEN BANKJE

De lijnbusfotograaf

Vergeet Herakles en Rob Vanoudenhoven: het zijn de Twaalf Werken van Veto die geschiedenis zullen schrijven. Voor het Derde Werk lieten we ons vastketenen aan één der vijf zitbanken aan de overkant van het Leuvense stadhuis. Pas acht uur later zouden we verlost worden van alle onheil.

Kenji Verstappen

Zo geschiedt: op een kil Allerzielen tien uur 's ochtends nemen we plaats op een droge houten bank. Om de volgende acht uren op te vullen, hebben we ons voorzien van frisse muziek, tonnen leesvoer en enkele broodkruimels. Deze laatste om toevallig passerende duiven in de bek te duwen. De rest van de tijd zullen we doorbrengen met sightseeing, mensen kijken, levens raden, gedachten bannen en laten leiden door het onvoorzienige. Als een echte dichtersziel.

Nog geen vijf minuten na het startschot krijgen wij al gezelschap van een wat sjofele, oudere man. Gebrild, hoed op het hoofd, wandelstok in de aanslag. Een kwartier zitten we stilzwijgend naast elkaar. Dan durven we pas een openingsvraag afvuren, met de schuchterheid van een verliefde puber die zijn oogappel inviteert op zijn verjaardagsfeestje. "Komt u hier wel vaker?"

TOLSTOJTRUUK

De man lijkt wat hoorproblemen te hebben, want echt verstaan doet hij niet. We proberen het nog een keer of drie. Eén keer herhaalt hij onze zin, zonder te antwoorden op onze vraag. Gegeneerd willen we opstaan en weglopen, maar dat is uit den boze. We voelen ons wel Sisyfus. Pas twintig minuten

later verlaat de man het bankje en begeeft hij zich richting station. Opgelucht halen we adem.

Daarop beginnen we de omgeving te verkennen. Een boompje scheidt ons van een uitstekend panorama over het sprookjesachtige stadhuis. De ruimte tussen de bank en het boompje is gereserveerd voor nostalgische duiven en tussen het boompje en de verre kijker zullen we de komende uren niets dan achterwerken van fotograferende toeristen waarnemen. De verre kijker lust gaarne centjes en zal met de regelmaat van de top van een sinusoïde besprongen worden door kleine kinderen, wier nieuwsgierigheid nog lang niet afgebot is. Aandoenlijk om zijn.

Wanneer al dat rondkijken gaat vervelen, achten we de tijd rijp voor de Tolstojtruc. Die gaat als volgt: men neme een zwaarlijvig epos van Tolstoj ter handen (Oorlog en Vrede, Anna Karenina.), men doet alsof men het leest maar eigenlijk steekt men het slechts ostentatief in de lucht. Vanaf dan is het wachten op de eerste slimme, aantrekkelijke blondine die de conversatie begint. Op de trein lukt dat wel vaker. De voorbij-slenterende massa komt echter van de ochtendmarkt en is de lente van het leven alweer een aantal decennia gepasseerd. Geen probleem, dat kan ook leuke conversaties opleveren. De respons is echter kleiner dan verwacht: weinig volk maakt aanstalten om te gaan zitten en als ze dat al doen, is het op één van de naburige bankjes. Voornamelijk bejaarde mensen en verliefde koppeltjes rusten gemiddeld een vijftal minuten uit op het houtwerk. Een enkeling verorbert er zijn middagmaal. Kortom, het is ons een saaie bedoening, tot de komst van de verdwaalde Chinees.

DE VERDWAALDE CHINEES

De Aziaat in kwestie was ons al eerder opgevallen. Terwijl

hij als een bosduif met diarree de gehele Grote Markt al een keer of drie had afgetrippeld, liet hij zijn rechtervinger met de regelmaat van een gehaaste pendule op het knopje van zijn digitaal fotoapparaat rusten. Later zal hij thuis de genomen foto's vast nog iedere aan al zijn vrienden-Chineesjes laten zien, beelden we ons in.

Situatie: gezeten, de man naast ons. Vragen of hij hier wel vaker komt, lijkt niet op zijn plaats. Of 't moest een man betreffen die nog iedere dag verwonderd is door de kleine dingen des levens. Toch houden we het op een bescheiden "It's your first time in Leuven?" De man lacht ons braafjes toe. Of dat een ja betreft, of niet, wordt ons absoluut niet duidelijk. God, weer zo een hopeloos geval. Een tweede keer spuit hij gelukkig een mengeling van Engels, Chinees, en mompeltaal in onze richting. Daarop begaan we een volgend kapitaal erratum: we vragen, druk wijzend naar het fotoapparaat van de vermoedelijke toerist, zijn fotocollectie te mogen bezichtigen. De Chinees duwt het scherpje van zijn kodak in onze façade. De mans uitdrukkelijke aandacht voor lijnbussen, zijkanten van belangrijke gebouwen en ietwat bekrompen panoramabeelden komt volledig aan de oppervlakte. We blijven vriendelijk en veinzen gewiekst interesse in de creaties van het vreemde wezen. Het opslagkaartje is wel vier gigabyte groot en steekt godbetert bijna vol. Daarmee is het volgende halfuur gevuld. Enthousiast brabbelt de man wat over de foto's, en soms begrijpen we elkaar. Dat hij al in Brugge is geweest en in Brussel en Antwerpen, de afgelopen dagen. Waar hij nog naartoe gaat, wordt niet duidelijk. Na een lange stilte houdt hij het voor bekeken, en vertrekt verder, nieuwe avonturen tegemoet.

Eenzaamheid is wat ons rest. Ons gemoed stemt overeen met dat van Konstantin Levin, die in Anna Karenina jammerlijk afgewezen wordt door het meisje zijner dromen. Der alle grote Russische literatoren is Tolstoj het Allerzielen.

DUOFOTOTENTONSTELLING IN KLEDINGSZAKEN

Skaten in erbarmelijk Mongolië

Rock- en skatefotografie, je verwacht het niet meteen in een kledingzaak. Lowdown en Carhartt Shop combineren nog de hele week het plezier van shoppen met twee heuse fototentoonstellingen.

Robin Broos

Wanneer de Belgische skaters Geoffrey van Hove en Julian Dyckmans een foto van een reusachtig skatepark zien, besluiten ze dat met negen andere skateboarders uit andere landen persoonlijk te gaan uittesten. Plaats van het gebeuren: Ulaanbatar, de hoofdstad van Mongolië. Wanneer ze aankomen, blijkt het park te zijn verwoest. Het elftal trekt dan maar de straten op, maar ook daar was amper iets *skatebaar* door de erbarmelijke toestand.

Dat de conditie van trappen, rails of banken in Ulaanbatar te wensen overliet, bewijzen de foto's. Ze tonen ook aan dat de professionele skaters toch hun ding konden doen. Bovendien krijgen we ook de Mongoolse bevolking te zien, die er de kneepjes van het vak leerden. De skaters lieten hen een handvol skateboards en een vernieuwd skatepark na. De Leuvense Carhartt Shop stelt de fotoreeks *Dirt Ollies* momenteel tentoon.

Een tentoonstelling in een winkel, is dat geen vreemd idee? "We wilden al langer iets in de winkels doen," vertelt Charlotte Ghekiere, promovantwoordelijke. "Twee jaar geleden stelden we al eens speciaal ontworpen skateboards voor, maar we wilden verder gaan." Zo mocht het hele

shopgebeuren een andere dimensie krijgen. De dubbele expo loopt slechts enkele weken, al is daar goed over nagedacht. "We geven de mensen een goede reden de winkels nu te bezoeken. Bovendien is het net herfstvakantie geweest, waardoor er meer *kids* met hun ouders over de vloer zijn gekomen." De fotopanelen staan zichtbaar opgesteld aan de straatkant, maar nemen deze geen kostbare winkelruimte in? "Er zijn een paar rekken opgeschoven waardoor alles wat dicht op elkaar staat, maar alles staat nog steeds in de winkels," aldus Ghekiere.

Ook in de streetwarewinkel Lowdown even verderop staan foto's opgesteld. De

reeks *Rockers Galore* is van de hand van de Amerikaanse muziekfotograaf Josh Cheuse, wiens foto's figureren op de T-shirtlijn van een kledingmerk. Cheuse maakte foto's voor artiesten als The Clash, Madonna, The Beastie Boys en Oasis. De fotograaf was er al in de vroege jaren '80 bij, waardoor de foto's een blik gunnen op muzikanten in hun beginjaren. Een greep uit zijn oeuvre valt nog de hele week te bewonderen in Leuven.

'Two-in-one' loopt nog tot 10 november in Lowdown ('Stüssy Rockers Galore') en Carhartt Shop ('Dirt Ollies'), Bondgenotenlaan 128-148.

Filmfirmament

The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford

Een lange titel voor een lange film. Je hoeft geen spannende western te verwachten: de titel maakt het immers niet moeilijk te voorspellen hoe de film zal eindigen. Dit neemt niet weg dat regisseur Andrew Dominik een uiterst mooie en interessante film gemaakt heeft. Vorm boven substantie.

Alexander Vrijhof

Jesse James leefde van 1847 tot 1882. Alhoewel een beruchte outlaw, werd James door pulpromans en de media omgetoverd tot held van het volk. Ook voor Ford was hij een held, wat hem echter niet verhinderde James van achteren in het hoofd te schieten.

Voor velen zal *The Assassination of Jesse James by the Coward Robert Ford* te lang duren. Maar wie uitgeslagen de zaal betreedt, kan genieten van de mooiste cinematografie die we in tijden gezien hebben — spectaculaire lens-effecten, beeldschone landschappen en zons-ondergangen. De melancholie wordt versterkt door de muziek van Nick Cave, die zelf ook een zeer kleine gastrol heeft in deze film. Voor alle duidelijkheid: het betreft hier geen huilfilm zoals *Legends of The Fall*, hoewel Brad Pitt een op het eerste zicht vergelijkbare rol speelt.

Brad Pitt is vandaag, net als James destijds, een ware *celebrity*. De keuze van Dominik voor Pitt in de rol van James, krijgt de nodige bijval. Op het filmfestival van Venetië werd Pitt, overigens niet volledig onterecht, met de prijs voor beste acteur bekroond. James is charismatisch, maar tegelijk ook paranoïde en wreed. Ook Casey Affleck (de jongere broer van) overtuigt en zet geen eenzijdig portret van Ford neer. Ford is een rare jongen die James aanvankelijk adoreert, maar uiteindelijk slaat de adoratie om in haat. Als kijker zie je dat hij worstelt met dit emotionele conflict. Over het algemeen wordt er trouwens goed geacteerd.

MELANCHOLIE

Deze film is een adaptatie van het boek van Ron Hansen. Net zoals een boek kabbelt het verhaal langzaam voort. Uiteindelijk is het feit dat James sterft niet belangrijk, maar wel hoe het zover kon komen. De *voice-over* die het verhaal vertelt doet soms aan *The Royal Tenenbaums* denken, maar uiteindelijk is de enige andere gelijkenis tussen beide films de melancholie die ze uitstralen. De summere dialogen laten soms iets teveel aan de verbeelding over en je krijgt het idee dat het laatste deel van de film niet helemaal aansluit bij de rest. Het is echter niet overbodig. Dominik wil cynici, die denken dat de huidige obsessie ten aanzien van beroemdheid een nieuwe evolutie is duidelijk terechtwijzen. Sommige andere delen van de film had Dominik dan weer wel kunnen laten vallen. Uiteindelijk dragen de beelden bij tot de feeëriek atmosfeer van onvermijdelijkheid die deze donkere, sprookjesachtige western omtoveren tot iets dat het bekijken waard is.

Steekkaart

Regie: Andrew Dominik

Cast: Brad Pitt, Mary-Louise Parker, Casey Affleck

Duur: 160 min.

Release: 17/10/2007

Kort: De laatste tien minuten mag je wel slapen.

studio
L E U V E N

SCHATTEN VAN DE K.U.LEUVEN (3):

Van lampetkannen en kasseistenen

De gebouwen van de K.U.Leuven herbergen massa's verborgen pareltjes en ongeziene meesterwerken. Tweewekelijks schotelen we jullie hier een staaltje van voor. Deze week arriveerden we bij het Archief en Museum van het Vlaams Studentenleven, versholten in het ondergevaardeerde bovenverdiep van de universitaire bibliotheek.

Ruben Bruynooghe

Het vergt een gezonde dosis interesse om dit museum te bezoeken, verzekert Mark Derez van het archief ons. Terwijl hij ons langs stapels papier en vergrendelde deuren loodst, rijst inderdaad de vraag of we hier ooit nog buiten zullen geraken. Het museum staat dan ook niet zomaar open voor bezoekers: je moet vooraf reserveren, en wegens gebrek aan gidsen gebeuren rondleidingen eerder sporadisch. Bovendien liggen de museumstukken erbij als een hoop ongerelateerde, halfgare maar vooral stomme getuigen van een vervlogen tijd als men ze bekijkt zonder degelijke voorkennis of geanimeerde begeleiding. Zo hadden we van een porseleinen kruik en kom die nogal nonchalant op een kast vol studentenspullen zetelden, nooit kunnen vermoeden dat het de lampetkan was van oud-rector Pieter De Somer zelve.

Het museum barst eigenlijk van zulke verborgen schatten, de ene al wat duidelijker geopenbaard dan de andere. Een echt topstuk in het museum is bijvoorbeeld de oerversie van 'de Blauwvoet' in het handschrift van Albrecht Rodenbach die door Derez vanwege zijn rebelse karakter en vroegtijdige dood getypeerd wordt als de James Dean of Jim Morrison van Vlaanderen.

Met dit pronkstuk kwamen we aan het onderwerp 'flamingant': een thema dat eigenlijk zowat de helft van het museum in beslag neemt. Een uitgebreid bezoek aan het museum doet een mens vermoeden dat Vlamingen en Walen het nooit echt met elkaar hebben kunnen vinden. Zelfs een stel onschuldig ogende petjes vertellen het verhaal van een steeds verdere scheiding tussen verschillende partijen. Die studentepetjes zijn trouwens nog steeds terug te vinden in eerder rechts georiënteerde

Fransen die klopp kregen, ook de Vlamingen onderling hadden uiteenlopende meningen over welk dialect de standaard zou moeten worden.

Een ander prachtig voorbeeld van de taalstrijd is een kasseisteen die volgens het opschrift tijdens de studentenrevolte in '68 van de Oude Markt werd genomen om het nobele doel te dienen door het raam van de toenmalige (Franstalige) vice-rector te worden geslingerd. Jammer genoeg zorgde tijdsgebrek ervoor dat we uit onze fascina-

(foto Christine Laureys)

kringen, zoals bijvoorbeeld de Nationalistische Studentenvereniging (NSV!). In Wallonië hebben de petjes een iets minder sterke politieke connotatie. De wandelstokken die de studenten bij zich hadden, zo werd ons verteld, werden vaker gebruikt als wapen in relletjes tegen Franstaligen dan als steunpunt voor een gezonde wandeling. Maar het waren niet alleen de

tie werden gehaald.

We werden verlaten met een stevige handdruk en een dringende oproep aan alle faculteitskringen om zowat al hun papierwerk naar de bibliotheek te sturen, opdat het nu al overvolle archief verder uit zijn voegen zou kunnen barsten.

GRATIS!

Is de Bijbel nog steeds actueel? Is de Bijbel er voor iedereen? Gaan de Bijbel en de wetenschap samen? 'Richting' biedt u een kostenloze, schriftelijke Bijbelcursus aan!

Ik wens gratis en geheel vrijblijvend:

- een infopakket over de Bijbelcursus.
- mij in te schrijven voor de Bijbelcursus en ontvang hierbij een gratis Bijbel.

Naam:

Straat:Nr.....

PC: Woonplaats:

Opsturen naar:

Richting, Kapelstraat 36, 2627 SCHELLE

WWW.RICHTING.ORG

(advertentie)
**De Leuvense
 Studentenfanfare
 werft aan!**

**MUZIKANTEN
 GEZOCHT**

Interesse? Contacteer ons op
www.studentenfanfare.be
 of via
fanfareleuven@hotmail.com

AD FUNDUM!

**Elke dinsdagavond
 tussen 8 en 10**

**Studentenradio op
 het ritme van de
 bierstad**

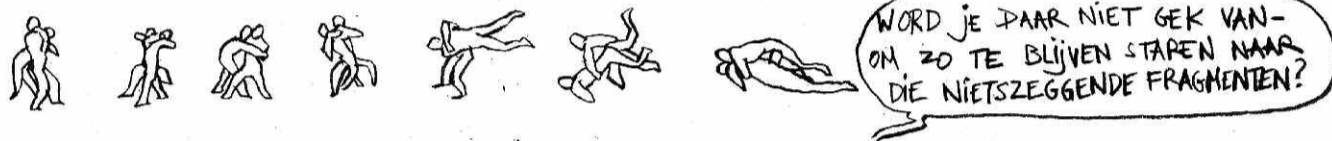
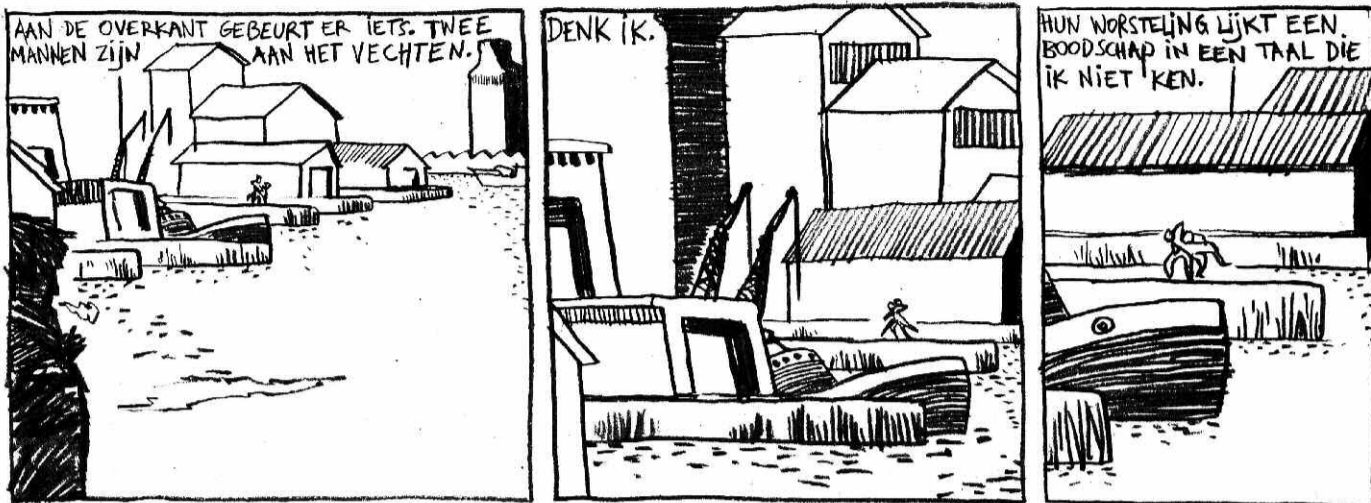
(advertentie)
**MIX FM
 102.6 Leuven**
 106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

Rode Hond Festival een succes

Het tweede Rode Hond-festival zit er op. Vijf dagen lang zetten alle Leuvense cultuurhuizen hun deuren open en ontvingen duizenden bezoekers. Niet alleen theater, ook film, expo's, literatuur en workshops stonden op het programma. De cijfers logen er niet om. Een 4000-tal theatertickets gingen over de toonbank, daarnaast werden 1400 film-tickets gescheurd.

"Sluiers"

een vervolgverhaal door Pieter Fannes

FANNES 11-07

...wordt vervolgd

Kort Cultuur - Kort Cultuur

De lokale politie telde 700 bezoekers op de Openingsparade. Bibliotheek Tweebronnen deed 400 mensen Letterfretten en nog een paar honderd extra bezoekers kwamen naar de expo's, het Boombal en de voorleessessies.
 Meer info op www.rodehond.be

Fusie van kunst- en architectuurscholen

Op woensdag 24 oktober 2007 ondertekenden de Hogeschool Sint-Lukas Brussel, de departementen NARAFI, Sint-Lucas Architectuur, Sint-Lucas Beeldende Kunst en het Lemmensinstituut van de Hogeschool voor Wetenschap & Kunst en de Media- en Design Academie van de KHLim de intentieverklaring om over te gaan tot een fusie. Deze instellingen zijn lid van de Associatie K.U.L.-euven.

De nieuwe kunst- en architectuurhogeschool zal professionele en academische opleidingen aanbieden in de studiegebieden Architectuur, Audiovisuele en Beeldende Kunsten, Industriële Wetenschappen en Technologie en Muziek en Podiumkunsten. Het onderwijsaanbod wordt georganiseerd op zes campussen verspreid tussen Maas en Schelde. De nieuwe schaalgrootte zal haar in staat stellen om studenten een rijker onder-

wijsaanbod aan te bieden in een hogeschool die de vergelijking zal kunnen aangaan met Europese gevestigde instellingen.

In de komende maanden werken een aantal werkgroepen de organisatiestructuur, de strategie en de missieverklaring verder uit. Het is de bedoeling dat de nieuwe kunst- en architectuurhogeschool in oktober 2008 definitief van start gaat.

Leuvense kunst in Leuven

Op zaterdag 27 oktober overhandigden de Vrienden van de Leuvense Musea negen werken van Leuvense beeldende kunstenaars aan de Stad Leuven en M Leuven, het vroegere Museum Vanderkelen-Mertens.

Joepie!

(bv)

KATHOLIEKE UNIVERSITEIT
LEUVEN

Boetiek K.U. Leuven

K.U. LEUVEN GESIGNEERDE ARTIKELEN

Oude Markt 13
 BE-3000 Leuven
 t + 32 16 32 40 16
www.kuleuven.be/boetiek

Open op wekdagen van
 10-12u. en van 14-16u.

(advertentie)

KULEUGEN

Maandag 5 november 2007 — jaargang 3 — 2007-2008 — nummer 6 — www.kuleugen.be

De rector is een dichter*

Wie zijn zakagenda van de K.U.Leuven lezenswaardig acht, wordt aangenaam verrast door het voorwoord dat elk jaar opnieuw door Rector Marc Vervenne in hoogsteigen persoon wordt geschreven. *KULEUGEN* vroeg hem hoe hij dat toch telkens klaarspeelt.

“DE EINDELOZE INFORMATIESTROOM
KAN VERKANKEREN TOT CHAOS”

Professor-Dichter Marc Vervenne: «Ach, dat zijn maar verbale probersels, de meeste zijn niet waardig op papier te worden afgedrukt. Maar ja, je moet toch iets schrijven in dat voorwoord, dus doe ik dat zo poëtisch mogelijk. Als ik geen rector was geweest, zouden die teksten in alle eerlijkheid nooit een drukpers hebben gezien. Het is een beetje zoals die gelijkgestemde poëzie van mij, Pat Donnez. Die zou als gewone Vlaming ook nooit tot publiceren zijn kunnen overgegaan. In alle nederigheid draag ik die bescheiden last samen met hem.»

K.U.Leugen: Laat die bescheidenheid toch varen. De gedachtesprongen die u aan het einde van uw voorwoord maakt wijzen toch op een gedegen dichtertelijke voeling?

Prof. Dr. Vervenne: «U verwijst naar de zinsnedes “Een agenda is een soort van wegwijzer. Wijzer weg? Jammer / dat ik geen dichter ben.” Daar zit zonder twijfel enige waarheid met poëtisch karakter in, maar die relatieve ik op geheel eigen wijze ook weer met de laatste verzuchting.»

«Overigens: die spitsvondigheid over het object ‘agenda’ is niet van mij, hoor. Van een collega die in zijn vrije tijd kerkelijk recht doceert, kreeg ik eens een bundeltje met zulke fijne uitspraken over alledaagse zaken. Op tijd en stond blader ik daarin, en zo kan dat bescheiden boekje zorgen voor ankerpunten in de tijd. Maar wijsheid is natuurlijk van een andere orde. Daar hou ik mij niet mee bezig.»

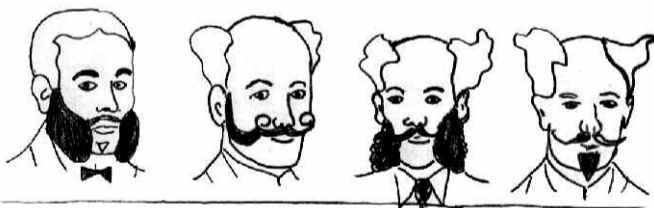
K.U.Leugen: Waarmee dan wel, waarde rector?

Prof. Dr. Vervenne: «Dat is feitelijk een zeer pertinente alsook prangende vraag. Waar hou ik mij mee bezig?»

Thomas-Sandra Eliot

*en de dichter is een koe, zo betitelde professor Hugo Brems zijn essay over poëzie.

THE FACULTY FACIAL HAIR CLUB

3/4 leden van de Snorrenclub blijken ook lid van de Vennie-fanclub.

In het jaar 1987 besloot een groot aantal fervente Vervenne-fans een snorrenclub op te richten. Vele soorten avant-garde barbes en mooie moustacheries maken van Faculty Facial Hair Club dé ontmoetingsplaats voor zowel professioneel netwerken als voor feesten met familie en vrienden. Faculty Facial Hair Club is niet enkel toegankelijk voor de personeelsleden van de K.U.Leuven*, maar ook voor u, als alumnus van de Alma Mater. Mail snel naar onze secretaresse: maarten@veto.be

*The Faculty Facial Hair Club wenst zich uitdrukkelijk te distantiëren van de snor van Professor Van Mol (faculteit Arabistiek). U vergist zich — hij is nooit lid geweest van de Faculty Facial Hair Club.

Freddy

door Sh3L14C

www.shellac.be

KHLEUVEN GELD TE VEEL!

HEVERLEE - Jean-Marie Pfaff prostitueerde zijn mobiele reclamepaneel tijdens de laatste editie van de 24-urenloop voor de KHLeuven. Meteen rezen er weer vragen over de beruchte zwarte kassen van de KHLeuven. Pfaff zelf weigerde in te gaan op de vraag hoeveel geld er met deze stunt gepaard ging. Volgens onze bronnen ging J-M opvallend genoeg de dag erop een nieuwe nummerplaat aanvragen. De hogeschool zegt dat er niets mis is met grootse campagnes.

Lezersbrief: Mercator is kwaad

NIET GELOGEN, GEOLOGEN!

Elke week ontvangt Veto leuke feedback in zijn mailbox. *KULEUGEN* kon beslag leggen op een literaire bespreking van een onlangs gepubliceerd artikeltje. Een selectie.

Geachte,

Als trouwe lezer en fan van Veto respecteer ik jullie wekelijks enorm, maar nu hebben jullie een zodanige fout gemaakt dat ik me toch verslikte, stikte, moest ademen in mijn puffertje en mij beheersen om de krant niet in stukken te scheuren. Het gaat om (.) deze zin: Didier Le Lièvre van Geos (Geologie en Geografie).

(.) alstublieft, zeg nooit, nooit, nooit noooooit! GEOLOOG tegen een GEOGRAAF. Dit getuigt helaas voor jullie van zeer zwak onderzoekwerk. En dat stelt me teleur.

(.) Wij geologen bestuderen IETS ANDERS dan geografen.

(.) Dit gezegd zijnde ben ik blij dat het van mijn hart is.

Met vriendelijke groet,

Bram Kelchtermans, een gefrustreerde geoloog

PS: Zeg ook geen banaan tegen een chiquita en zeg geen Amerikaan tegen een Canadees.

Bram liet weten ook nog de groetjes te willen doen aan zijn vrienden-geologen.

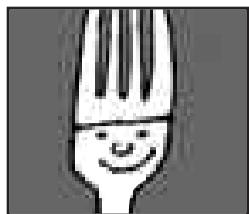
K.U.Leuven-studenten breken wereldrecord Menselijke Vlag Maken!

LEUVEN — In de marge van de 24-urenloop hebben studenten van de K.U.Leuven dinsdagavond het wereldrecord Menselijke Vlag Maken gebroken. Tussen 21 en 22 uur hebben studenten samen met meer dan 15.000 gele en zwarte paraplu's de Vlaamse vlag gevormd, wat bijna een verdubbeling is van het vorige record in Singapore, zegt sportcoördinator Kristof Muylaert van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie LOKO trots.

Toch zal het record niet in het Guinness Book of Records verschijnen. “De hele procedure daarvoor, met het officieel laten vaststellen van de recordpoging door een deurwaarder, kostte ons te veel,” aldus Muylaert. Kwatongen beweren dat het geld voor de deurwaarder gestoken is in de heraanleg van de nieuwe tuin van LOKO.

Sudoku

6							4	
		5			2			7
7	2	9						3
	9			4				1
				6				
4				8			7	
3							1	6
2			4				8	
	5							4

Menu van de week in Alma 1-2-3 6 - 9 november 2007

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Tomaten-groentensoep	0,70
Vleesballetjes in tomatensaus	2,45
Moussaka met Griekse sla	3,70
Tagliatelli met zalm en broccoli A1+A3	4,30
Kalkoenlapje, romige kampernoelies, oventomaat en wappertjes	4,65
Vleesballetjes in tomatensaus	2,45
Koninginnenhapje A1+A3	3,70
Stoofvlees op z'n Vlaams A2	3,70
Spaghetti bolognaise A2	2,45/2,85

woensdag

Ajuinsoep	0,70
Erwtensoep met spekjes	1,80
Macaroni met ham en kaassaus A1+A2	2,45
Vegetarische lasagne	3,70
Cannelloni A1+A3	4,30
Cordon bleu met spirelli, broccoli en mornaysaus	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	3,70
Spaghetti bolognaise A3	2,45/2,85
Koninginnenhapje A2	3,70
Rumpsteak A1+A2	

donderdag

Gascognesoep	0,70
Boerenworst met spinazie A2+A3	2,45
Groententaart	4,65
Lasagne met zalm	4,30
Varkensgebraad met penne, Napolitaanse saus en erwten A1+A3	3,70
Koninginnenhapje A1+A3	3,70
Spaghetti bolognaise A1+A2	2,45/2,85
Rumpsteak A2+A3	

vrijdag

Groentensoep met spek	0,70
Tomatensoep met ham	1,80
Gehakte steak met witte kool	2,45
Quornpita	3,25
Visbrochetten met groentensaus A1+A3	4,65
Witloof met ham A2+A3	4,30
Stoofvlees op z'n Vlaams A3	3,70
Rumpsteak A1+A2	

**Vanaf nu kan je in al onze restaurants een filmticket
bekomen voor slechts 5 euro!**

Daarmee krijg je van **maandag tot vrijdag** toegang tot om het even welke prent in Kinopolis. De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**,
Justus Lipsius en **pauscollege**

Loop eens langs bij De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad,
boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

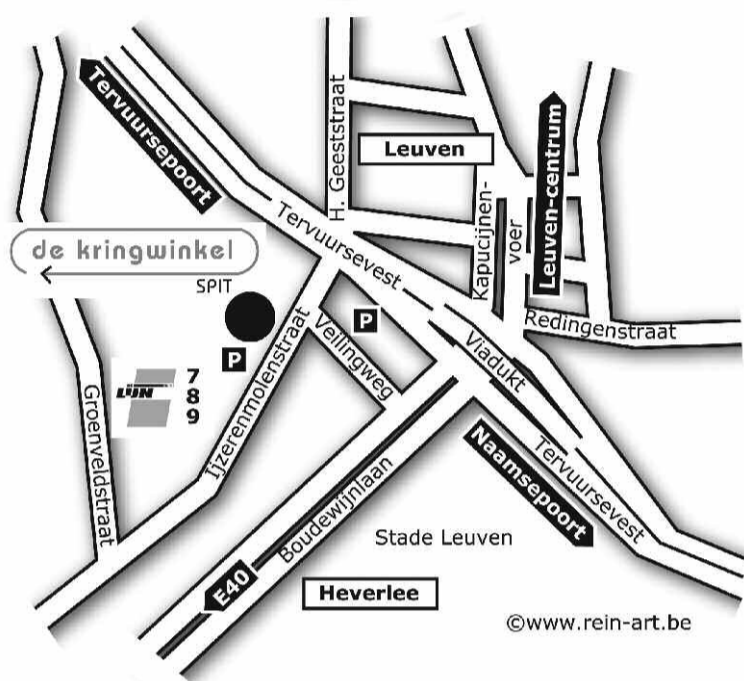
De Kringwinkel SPIT:
IJermolenstraat 10-12 te Heverlee

Open: ma - vrij: 10 - 18 u

zat: 10 - 17 u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57 Web: www.spit.be

(advertentie)

(advertentie)

- 6.10 I'M FROM BARCELONA – PALOMINE
- 11.10 BROKEN SOCIAL SCENE
PRESENTS KEVIN DREW
- 12.10 BATTLES – PARTS & LABOR
- 18.10 DE MENS
- 19.10 DR. ALIMANTADO – GIRAFFE SOUND SYSTEM
- 21.10 AUDIO BULLYS – AKALA
- 29.10 COLD WAR KIDS – PATRICK WATSON
- 8.11 THINK OF ONE – TREZMIL
- 17.11 BUGALU NIGHT:
LEFTIES SOUL CONNECTION
NEW COOL COLLECTIVE BIG BAND
KEB DARGE
- 20.11 HORACE ANDY & THE DUB ASANTE BAND
- 21.11 THE VAN JETS – THE BLACKBOX REVELATION
- 22.11 FIXKES
- 29.11 FLIP KOWLIER
- 12.12 SPINVIS

HET DEPOT
MUZIEKCENTRUM LEUVEN

TICKETS: WWW.HETDEPOT.BE | INFO@HETDEPOT.BE | 016 22 06 03 | BILBO LEUVEN | JJ RECORDS LEUVEN | FNAC

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 34
Nummer 06
05 november 2007

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Maarten 'Commissaris Migraine' Goethals

Redactiesecretaris & V.U.:

An 'Mega Mindy' Moerenhout (adres idem Veto)

Redactie:

Alexander 'Shaft' Vrijhof, Bo 'Gail Van Hoeven' Vanluchene, Bram 'De Cock' Vanoirbeek, Ken 'Toby' Lamberts en Tatiana 'Britt Michiels' De Wée

Medewerkers deze week:

Robin 'Commissaris O.' Broos, Ruben 'Pasmans' Bruynooghe, Liesbet 'Katrien Marginet' Coolen, Wim 'Frost' Driessen, Nathalie 'Emma Boon' Hoes, Simon 'Luc Lamine' Horsten, Christine 'Merel Vanneste' Laureys, Ward 'Chief Wiggum' Neyrinck, Sander 'Morse' Raeymaekers, Ide 'Fashion Police' Smets, Tom 'Agent 15' Van Bresseghem, Hans 'Commissaris Stapel' Vandenabeele, Kelly 'Sofie Beeckman' Van Rensbergen, Stephanie 'Tony Dierickx' Verbeke en Kenji 'Agent Suikerbuik' Verstappen

Cartoons:

Pieter Fannes & Sh3L14C

DTP:

Robin Broos, Elke Desanghere, Ken Lamberts, An Moerenhout, Tom Van Bresseghem, Bo Vanluchene, Alexander Vrijhof.

Eindredactie:

Tatiana De Wée.

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - An 'Fernand' Vanbiervliet
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro

Buitenland: 25 euro

Overschrijven op rekeningnummer:

001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdagmiddag om 16u. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, internet, bekende agenten,...) zijn steeds welkom op de redactievergadering of op het redactieadres.

Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht vrije tribunes en lezersbrieven in te korten.

Agenda

BABYLON

Spaanse dag@MSI op 7/11
Spaanse avond@Fak Letteren op 7/11

EKONOMIKA

BierTD@Rumba op 7/11 om 22u.

LOKO

LOKOmotion@Alma 2, Alma 3, Lido, De Blauwe Kater, Der Machine, Waaiberg, Musicafé en Albatros

LUNATICS

lunatics@alma 2 op 5/11 om 21.30u

VRG

campustour@Lido op 15/11

(advertentie)

Fragna
partner in graphics www.fragna.be

BEDRUKTE EN GEPERSONALISEERDE T-SHIRTS

meer kleuren? polo's, sweatshirts... vraag een offerte!

T-Shirt B&C 150 (145 gr/m²) beschikbaar in 35 kleuren, min. 25 stuks
Op 1 zijde bedrukt in 1 kleur naar keuze
Op 1 zijde voorzien van naam, bijnaam... (uitgesneden in flex, beperkt aantal kleuren beschikbaar) **5€ per stuk**

Zelfde maar dan op topkwaliteit T-Shirt: Fruit of the Loom Premium T (205 gr/m²) beschikbaar in 19 kleuren, min. 25 stuks
Prijzen INCLUSIEF BTW. Geldig tot 30-11-2007 **6€ per stuk**

PROMOTIE
op alle textiel vanaf 30 stuks:
GEEN OPSTARTKOSTEN!
Grotere oplages = nog gekkere prijzen
info@fragna.be
gratis levering in het Leuvense

Berichten

Prepree

De Leuvense studentenvereniging voor improvisatietheater PREPREE nodigt alle studenten van Leuven en daarbuiten uit voor gratis workshops, elke dinsdag, 19 uur, in het M.T.C. (00.07). Volg de pijlen! Ervaring niet vereist, wel goesting.

Animo Leuven

Op 14/11 organiseert Animo Leuven (jongerenafdeling SPa) een debat rond de auteursrechten van de muzikant.

Omkaderingsgroepen

Op kot met studenten met een functiebeperking? Ook iets voor jou? Voornamelijk voor de omkaderingsgroepen in Studentenvijk Arenberg en Pius X te Heverlee, maar ook voor Leuven, zoeken we nog studenten die willen samenwonen met een student met een fysieke functiebeperking. In deze omkaderingsgroepen zorg je samen met andere bewoners in beurtrol voor assistentie bij dagdagelijkse activiteiten wanneer dit nodig is. Niet alleen een leerrijke ervaring in een goede woonsfeer maar ook een unieke kans om je te engageren voor een medestudent in een residentie van de K.U.Leuven. Meer info en contactgegevens, zie www.omkadering.be

(advertentie)

Oplossingen

6	7	8	3	1	9	5	4	2
2	4	5	8	6	7	3	9	1
1	3	9	5	4	2	8	7	6
9	2	1	7	8	5	6	3	4
8	6	3	2	9	4	1	5	7
7	5	4	1	3	6	2	8	9
5	1	6	4	7	8	9	2	3
4	9	2	6	5	3	7	1	8
3	8	7	9	2	1	4	6	5

Cultuurkalender

MUZIEK

Hommage Dirk Van Esbroeck

Dinsdag 06/11 in Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.30cc.be

Living Roots feat. Mich Walschaerts en Gert Bettens

Donderdag 08/11 in Minnepoort, www.livingroots.be

Klassieke muziek: 12x12

Donderdag 08/11 in Kapel Iers College, www.30cc.be

Think of one + Trezmil

Donderdag 08/11 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Richie 4-fingers & Jr Stanton

Vrijdag 09/11, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

De Bellie

Zaterdag 10/11, Hungaria, Baron D'Eynattenstraat 6, www.hungaria.be

Jan De Wilde & vrienden

Zaterdag 10/11 om 20u00 in het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

THEATER

Improvisatietheater The Lunatics

Donderdag 08/11 om 20u00 in Wagehuys, www.thelunatics.be

Bed&Breakfast

Do 08/11 en vrij 09/11 om 23u00 in STUK Labozaal, www.stuk.be

Candide door FABULEUS

Vrijdag 09/11 om 20u in de Schouwburg, Bondgenotenlaan 21, www.fabuleus.be

EXPO

In Gods naam! 1000 jaar kloosters

Vanaf 21/09, di-zo 10-18u, do 10-22u, Museum Abdij van Park, Abdij van Park 7, www.ingodsnaam.com

Erwin Wurm

21/09 t.e.m. 18/11, woe-do 14u-21u, vr-zo 14u-18u, STUK Expozaal, Naamsestraat 96, www.stuk.be

VARIA

Playground festival

Van 03/11 tot 10/11 in STUK, www.playgroundfestival.be

Open Mic Avond

Aanstormend liedjentalent op 07/11 om 20u00 in Foyer het Depot, Martelarenplein 12, www.hetdepot.be

Culturele activiteiten en fuiven mogen ook dit jaar per e-mail kenbaar gemaakt worden op [cultuur@veto.be!](mailto:cultuur@veto.be)

Vormingscyclus in drie sessies

Marxisme en ecologie

Over de link tussen de ecologische en maatschappelijke crisis. Over de logica van de koopwaar en de band tussen uitbuiting van de mens en uitbuiting van de natuur. Over klimaatpolitiek en ecosocialisme.

- Donderdag 15 november 20u.
Marx en de link tussen maatschappij en milieu
- Donderdag 22 november 20u.
De politieke economie/ ecologie van het kapitalisme
- Donderdag 29 november 20u.
Ecosocialisme Kan rood zonder groen?

Telkens in de Masereelclub om 20u.

lerse Predikherenstraat 33, 3000 Leuven (zijstraatje Brusselsestraat)

Deelnameprijs voor de 3 sessies: 5 euro (inschrijven noodzakelijk)

Mail je naam, adres plus tel. door naar info@sap-rood.be

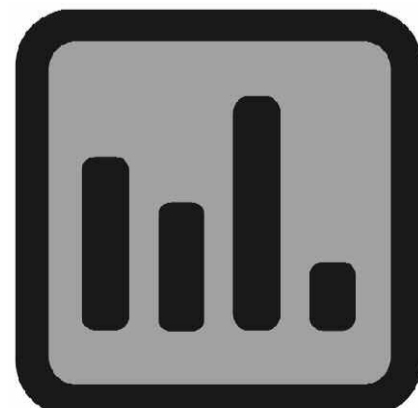
Organisatie: SAP-Leuven - Vorming Leon Lesoil - alle info:

www.ecosocialisme.be

Al de hits, al het nieuws

Check out **www.mixfm.be**

Zet 'm nu ook op je radio

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

THINK OF ONE

“SHAÂBI IS PURE LAURA LYNN”

Na hun muzikale avonturen in Brazilië, besloot Think of One terug naar Marokko te trekken. De groep verdiepte zich zoals steeds in de plaatselijke cultuur en tradities. Met lokale muzikanten kwamen ze tot een unieke mix van Think of One-ingredienten — roots, rock, jazz, funk, pop, dub en reggae en shaâbi, een populair Marokkaans muziekgenre. Zelf noemen ze die fusie van onweerstaanbare ritmes wel eens *R'n' (Shaa)B(eat)*. De Antwerpse groep weerspiegelt de multiculturele samenleving van vandaag. En die is verdomd dansbaar.

Ide Smets & Nathalie Hoes

Think Of One zal op acht november naar het Leuvense Depot komen. Op een druilerige Allerzielen zochten ze zanger-gitarist David Bovée op in zijn (tour)caravan.

Veto: Tussen 1998 en 2003 maakten jullie al drie albums in Marokko voor het project Marrakech Emballages Ensemble. Waarom gingen jullie voor deze plaat terug naar daar?

David Bovée: «Er was een voorstelling van *Union Suspecte* (Gents-Brussels collectief). Hiervoor hadden ze Amina en Lalabrouk, de zangeressen van onze vorige albums, uitgenodigd om een lange periode naar België te komen. Toen ze bij het begin van het stuk opkwamen en akoestisch zongen, kreeg ik meteen kippenvel. In de kleedkamer was het een blij weerzien en ik voelde dat ik heimwee had naar onze samenwerking. We beslisten toen om nog eens iets samen te doen. Daarna zijn we twee keer naar Marokko gereisd voor de voorbereiding en toen was het in orde.»

SCHLAGERMUZIEK

Veto: Is shaâbi populaire muziek in Marokko?

Bovée: «Zeker, in een puur traditioneel vorm met zanger en percussie, maar tegenwoordig ook met synthesizers en in de top 30. Het is echt de schlagermuziek van ginder. Shaâbi wil ook zeggen volksmuziek. Met Marokkaanse vrienden hebben we daar al vaak mee gelachen. Dan vind ik een bepaald nummer mooi en zeggen zij *ma alee jonge* en wanneer ze het vertalen is dat pure Laura Lynn. Dat geldt natuurlijk niet voor alle liedjes.»

Veto: Denk je dat Marokkanen die luisteren naar shaâbi nu ook geïnteresseerd zijn in de muziek van Think of One?

Bovée: «In Antwerpen is het publiek heel erg gescheiden, veel meer dan in Brussel. De bedoeling is ook dat we in Marokko gaan spelen. Dat doen we bij elk project, om de cirkel rond te maken. Dat werkt daar heel goed. Mensen zien een mengeling van Belgische en Marokkaanse muzikanten op het podium en ze gaan direct uit de bol. Bij de soundcheck doen ze hun T-shirt al uit, het publiek is daar echt fantastisch. Ik herinner me een festival buiten op straat, de grootste massa waar we al ooit voor gespeeld hebben.»

Veto: Je publiek lijkt nogal heterogeen. Bereik je iedereen met je muziek, jong en oud, allochtonen en autochtonen?

Bovée: «Dat is de bedoeling, maar dat lukt niet. Het leukste is als je in de zaal de mix weerspiegeld ziet die er op het podium staat. Er zijn er die harde gitaarscheuren willen horen, anderen die de Arabische teksten verstaan. Marokkaanse mensen voelen die ritmes aan en door mee te klappen, steken ze de *Belgskes* aan. Er zijn wel wat Marokkanen op onze optredens, maar het zijn altijd dezelfde! We kennen die dan ook allemaal. Het is altijd fijn als ze komen, ik hoop vanavond in Antwerpen ook.»

Veto: Hoe zijn jullie voor deze plaat te werk gegaan?

Bovée: «In Marokko hadden we al drie cd's gemaakt. Die eerste periodes waren we echt lang in Marokko, in totaal meer dan drie

maanden. Maar het wordt alsmaar moeilijker en duurder om te gaan. Deze keer heb ik een kamertje gehuurd vlakbij een moskee. Daar had ik een klein keyboard en een laptop die diende als gastrecorder. Je kan je zo echt afzonderen en onderdompelen. Het verschil is wel dat we vroeger vaak van iets traditioneels begonnen en er dan een draai aan gaven. Nu had ik eerder een beat in mijn hoofd en begon er dan gewoon op los te schrijven. We hebben geen typische werkwijze.»

TROUWFEESTEN

Veto: Men noemt jullie wel eens 'muzikale ontdekkingsreizigers'. Is het een bewust concept om rond te reizen en met lokale muzikanten te jammen of is dat spontaan zo geëvolueerd?

Bovée: «Rondtrekken hebben we altijd al gedaan. Het feit dat je zo lang daar zit en die muziek echt aanvoelt, is helemaal anders dan hier in de mediatheek een cd gaan halen. De madammen (zangeressen Amina en Lalabrouk) spelen altijd op trouwfeesten, dat is een bepaalde soort van musiceren die je leert door erbij te zijn en niet door een partituur of

nummer *trap het af* is al zeker acht jaar oud. Die tekst heb ik geschreven door ervaringen op straat. Het gaat om een ongemakkelijk gevoel dat geventileerd wordt. Vlaanderen zit met een imagoprobleem. We hebben bijvoorbeeld met Inuïts gespeeld, in de arctische toendra. We zaten in een totaal geïsoleerde stad en toen die eskimo's wisten dat we Belgen waren, vroegen ze "are you Flemish or French?" Daarna vertelden ze dat er bij hen geen fascistische of kinderverkrachters rondliepen. Het is verschrikkelijk welk beeld jonge mensen soms van de wereld hebben.»

BOMMA

Veto: Het nummer 'trap het af' zing je samen met Brahim, bekend van *Idool* 2003. Hoe ben je bij hem terechtgekomen?

Bovée: «Ik was tv aan het kijken bij mijn *bomma* en er was een programma waarbij mensen konden bellen om een nummer te horen. Brahim deed dan de beats en de baslijn en dat was heel goed. Hij is een ongelofelijk straffe gast, ik kan het niet genoeg zeggen. Hij vond alles heel leuk met Think of One. Daarom vroegen we hem ook om live mee te doen op

Bovée: «Ja, dat is heel grappig, wij vallen er blijkbaar in de smaak. We hebben al twee keer een clubtour gedaan en ook gespeeld op Fuji-rock, een festival in de bergen. Die Japanners gaan volledig uit de bol bij een optreden. Als je één keer klapt, dan doet daarna iedereen mee, zelfs de security. Je moet in het begin van het optreden zeggen dat de muziek bedoeld is om op te dansen en dan dansen ze allemaal mee. Heel houderig, maar leuk om mee te maken. Vorige keer trokken we met Brazilianen en een Chinese zigeunerfanfare door Japan. Zo was er echt een cultuurclash in de bus. Gezamenlijk vorm je al meer een front, want uiteindelijk verschilden we onderling toch minder dan met de Japanners. Je bent samen op pad, dat gevoel is heel bijzonder.»

BBC

Veto: Een hoogtepunt in jullie carrière was het winnen van de *BBC Award for World Music* in 2004. Jullie touren nu over de hele wereld en verschijnen in bladen met wereldfaam. Wat zijn jullie ambities?

Bovée: «Hoe meer mogelijkheden we krijgen

(persfoto)

cassette.»

Veto: Jij hebt vroeger ook nog veel op trouwfeesten gespeeld, heb je dan dezelfde achtergrond?

Bovée: «Ja, dat voel je direct. Op een bepaald moment is het *werkentijd* en dan doe je ge-

“Bij de soundcheck doen ze hun T-shirt al uit”

woon je ding. Zo namen ze me in Marokko mee naar hun werk. Dan zei ik "dat gaat toch geen feest zijn met alleen maar madammen he" en natuurlijk was ik dan uiteindelijk de enige man. Je staat daar in een hoekje, iedereen kijkt naar je en ze komen allemaal naast je zitten. En dan neemt iedereen zijn instrumenten en begint te spelen zodat je midden in de actie zit.»

Veto: In je teksten behandel je de problematiek rond migranten. Welke boodschap wil je uitdragen met je muziek?

Bovée: «Och, dat is gewoon cafépraat. Het

Dranouter. Brahim is een fantastisch talent.»

Veto: Krijg je soms ook negatieve reacties op het feit dat je met een multiculturele band optreedt?

Bovée: «Ja natuurlijk, en vooral met *trap het af*. Een hele tijd geleden speelden we een reeks optredens op pleintjes en daar was een ideeënbus waar mensen hun mening konden posten. Bij het derde optreden zei de organisator dat we moesten oppassen met dat liedje omdat we in een bepaalde wijk gingen spelen waar dat nogal gevaarlijk zou kunnen zijn. Ze hadden blijkbaar brieven gekregen van mensen die zeiden dat het schandalig was dat zo'n racistische teksten (*'trap het af, terug naar sjakkamakka'*) gezongen werden op een gesubsidieerd podium. Maar wij staan daar dan wel *trap het af* te zingen met een half Marokkaanse band. En dan waren er ook degenen die vonden dat wij het tenminste durfden zeggen. Extremen komen elkaar op zo'n moment tegen. Dan zegt men dat ik toch niet zo naïef moet zijn om te denken dat ik op dat liedje geen reactie ga krijgen. Natuurlijk verwachtte ik dat, maar toch niet zo'n achterlijke reacties!»

Veto: Jullie zijn blijkbaar populair in Japan?

om op verschillende plaatsen te spelen hoe beter. Nu doen we twee clubtournees en dan volgen de internationale zomerfestivals. In de winter spelen we ook tien dagen in Duitsland en Engeland. Na het touren voor

“Vlaanderen heeft een imagoprobleem”

deze plaat gaan we twee jaar stoppen, om er nadien weer volle bak in te vliegen. Ik heb met Congolezen, Inuïts en Marokkanen gewerkt, het is tijd voor iets anders. Ik ben nu bijvoorbeeld met iets elektronisch bezig. Daarna zou ik graag het Congolese project opnieuw oppikken, dat vind ik het leukste. Hopelijk gaan we in januari naar daar.»

Think Of One treedt op 8 november op in het Depot, www.hetdepot.be